

Bölge Çalışmaları Dergisi
Araştırma Makalesi
Cilt: 1, Sayı: 2, S: 75 - 107
Geliş Tarihi: 14.04.2022
Kabul Tarihi: 15.08.2022

Journal of Area Studies
Research Article
Vol. 1, No. 2, P: 75 - 107
Submitted: 14.04.2022
Accepted: 15.08.2022

TÜRK DEVLETLERİNE AİT SİKKELERDE YER ALAN DAMGA TASVİRLERİ VE UNVANLAR

Mustafa KALKAN*

Öz

Damgalar, bütün dillerin yapılanma süreci içerisinde önemli rol oynamış ve harflerin oluşumunu sağlamıştır. Resim dilinin, yazı diline dönüşme seyri uzun bir zaman almıştır. Eski Türklerin kullandıkları damgalar da zamanla yazı diline dönüştürülmüştür. Türk boylarının özel mülkiyet hukuku gereği hayvanlarının üzerine vurdukları damgalar ve Hunlar arasında kullanılan kısa yazılar (mezar taşı, metal levha, kaval kemiği vb.), Göktürkler döneminde edebi yazı dili haline gelmiştir. Yerleşik kültürlerle temas kurulduktan sonra, sikke darbinin yabancı ustalara yaptırıldığı ve hakim unsur olan aksiyeklerin damgalarını da sikkelerin üzerine nakşettirdikleri bilinmektedir. Tarnavaç, Otrar, Türkeş ve Tuhus boylarının kestirdikleri sikkelerde, kendi boy damgalarını kullandıkları görülecektir. Yerleşik hayatı geçişle birlikte, Çin ve Sogd kültürünün bozkır kültürü üzerindeki etkisi belirginleşecektir, bu tesir sikkelerle ortaya konulmaya çalışılmıştır. İslâmîyetin kabulü ile birlikte, eski Türk damga gelenegi ve yöresel süsleme işaretleri sikkelerin üzerinde yer almaya devam edecektir. İslâm medeniyetinin yerleşik hayatla birlikte Türkler üzerinde oluşturduğu sosyokültürel değişim (isimler, unvanlar, yeradları vb.), sikke metinlerine ait örneklerle verilecektir. Araştırmamızda 2560 farklı sikke incelenerek, Türk devletlerine ait damga ve unvanların, kültür kuşakları içerisindeki değişim seyri sergilenecektir. Konargöçer hayattan yerleşik hayatı geçişin seyri ve kültürel değişim, sikkelerin işliğinde ortaya konmaya çalışılacaktır. Ünik olan ve başka hiçbir yerde yayınlanmayan sikke örnekleri, ilk kez bu araştırmayla literatüre kazandırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tûrgeşler, Karahanlılar, Anadolu Selçukluları, Damga, Sikke.

STAMP DESCRIPTIONS AND TITLES ON COINS OF TURKISH STATES

Abstract

Stamps played an important role in the structuring process of all languages and provided the formation of letters. It took a long time for the picture language to transform into a written language. The stamps used by the old Turks have also turned into a written language over time. The stamps that the Turkish tribes put on their animals in accordance with the private property law and the short writings (tombstone, metal plate, tibia, etc.) used among the Huns turned into a literary language during the Gokturks period. It is known that noble families, who delegated minting to foreign coinage masters after their initial contact with the local culture and became the governing body, also had their seals engraved. It will be seen that the Tarnavach, Otrar, Turgesh and Tuhus tribes used their own tribe stamps on the coins they had minted. With the transition to settled life, the influence of Chinese and Sogdian culture on steppe culture will become evident, this effect has been tried to be revealed with coins. With the adoption of Islam, the old Turkish stamp tradition and local ornament marks will continue to appear on the coins. The socio-cultural change (names, titles, place names, etc.) created by the Islamic civilization on the Turks together with the settled life will be given with examples of coin texts. In our research, 2560 different coins will be examined, and the course of change of the stamps and titles of the Turkish states within the cultural generations will be exhibited. The course of transition from nomadic life to settled life and cultural change will be tried to be revealed in the light of coins. Coin samples, which are unique and have not been published anywhere else, will be brought to the literature for the first time with this research.

Keywords: Tûrgeş, Karakhanids, Anatolian Seljuk's, Stamp, Coin.

* Doç. Dr., Türkiye Cumhuriyeti Kültür Bakanlığı, Kültür Varlıklar ve Müzeler Genel Müdürlüğü, kalkan12@hotmail.com, ORCID: 0000-0001-6339-4500.

Giriş

Allah'ın yeryüzündeki gölgesi-ışığı olan ve kut ile (yönetme selahiyeti verilmiş bulunan) hakimiyeti altındaki halkın sevk ve idare etmek üzere görevlendirilen kağanın hükümlerinin otoritesini pekiştiren farklı işaretler de vardır. Tuğ (bayrak) diktirmesi, nevbet vurdurması, hutbe okutması, çeşitli unvanları/lakapları halifenin onayı ile kullanması, otağ (saray) diktirmiş olması, tahta oturması, taç takması, çetr kullanması, tıraz ya da hilat giymesi (Arslan, 2012: 84) ya da sikke darbettirmesi, hakimiyet alemetleri arasında yer alır.

İskitler döneminden beri Grek ustalara darbettirilen sikkeler de imparatorun adı, onu sembolize eden resmi ya da sembol olarak kullandığı damgalar, paralara nakşedilmiştir (Melyukova, 2009: 155).

Harezmiler, Otrarlılar, Tarnavaçlılar, Arslaniler, Türkeşler, Dokuz Oğuzlar (Tuhus), Karluklar, Karahanlılar, Anadolu Selçukluları ve Artuklulara ait olan sikkelerde¹ hakimiyet alameti olarak ne tür isim ve sembollerin (damgaların) kullanıldığı incelenmiştir. Örneklerle bu sembollerin (damgaların) ve lakapların ifade ettiği anlamlar, kullanılan unvanların doğu geleneği içinde karşılık olarak tanımladığı değerler, ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Damga ya da tamga olarak bilinen ve eski Türkçe'nin en eski kelimelerinden olan bu sözcüğün anlamı herhangi bir şeyin üzerine (taş, hayvan, kemik, ağaç, metal vb.) bir aletle bırakılmış olan işaret, mühür olarak bilinmektedir. Unvan ise, şahısların/askerlerin devlet görevlerinde ya da bulundukları toplum içinde sosyal statü ve makam/mevkilerini gösteren ibareler-tanımlamalardır.

Bilindiği üzere sikke darbetmek, devlet olma gereğini yerine getirmek ve ekonomik ilişkilerde kullanılan sikkenin değişim değerini başka devletlere kabul ettirmek, önemli bir noktadır. Darbettirdiğiniz sikkenin metal ya da değişim değeri olarak karşılığının başka devletler tarafından tanınmaması, siyasal olarak devletinizin tanınmadığı anlamına gelir. Bunun için askeri gücünüzü, ekonomik gücünüzü bağlı olarak tanınması ve pekiştirilmesi gereklidir. Bütün bu sebeplere bağlı olarak darbettirdiğiniz sikkenin, değişim değerinin devlet tarafından garanti altına alınması şarttır.

Metallerin altın ve gümüş olduğu durumlarda bu kolay bir kullanım alanı oluştururken, sikkenin bakır/bronz olduğu durumlarda da farklı bir değer biçme ve değerin devlet tarafından belirlenen karşılığının herkese ödenebilir olduğunu garantisinin tacirlere verilmiş olması gereklidir. Aksi takdirde, bakır/bronz sikkeler tüccarlar tarafından kullanılmayacak, kendi malınızı pazarlarda satamayacak ya da almanız gereken malları bir yıl boyunca panayır dönemlerinde uzak mesafelerden gelen tüccarlardan temin etme fırsatını bir daha yakalayamacaksınız demektir.

İç pazarlarda darbedilen sikkelerin devlet tarafından değişim değerinin garanti altına alınmasının fazla bir anlamı bulunmamaktadır; başka devletler ile yapılan anlaşmalara bağlı olarak paranızın mali karşılığının tanımlanmış olması önemlidir (Koşevär, 2016: 356-371; Koşevär, 2014: 167-171).

¹ Araştırmada kullanılan sikkelerin tamamı Kırgızistan, Kazakistan, Gürcistan, Azerbaycan, Özbekistan ve Türkiye'de yaşayan özel koleksiyonerlerden izinle alınmış resimlerden oluşmaktadır. Kültür Bakanlığı Kültür Varlıklarını ve Müzeler Genel Müdürlüğü'ne ait olan izin belgesi dergi editörlüğüne sunulmuştur.

Bu da devletinizin askeri gücüne, otoritenizin diğer devlet adamları tarafından tartışmasız bir şekilde kabulüne bağlı olacak, dört yönde sınırlarınızı çevreleyen diğer devletlerin mali açıdan ekonomik gücünüzü kabul etmesi anlamını taşıyacaktır. İskit kralları konar göçer bir yaşam biçimine sahip olmalarına rağmen ticaretin önemini Roma İmparatorluğu'ndan öğrenmiş ve kendi adlarına bronz sikkeler darbettirmişlerdir. İskitler bu dönemlerde askeri güçleriyle dağınık gruplar halinde, Kazakistan bozkırları ve Kuzey Çin sahasından Macaristan Ovası'ndaki sınırlara hatta Balkanlara kadar farklı milletlerin toprak bütünlüğünü zorlamaktadır.

1. Eski Türkler ve Kullandıkları Damgalar

Yazıyı kullanmayı bilmeyen ama hakim olduğu coğrafyadaki dili kendi sikkelerinde kullanan İskitler, Pantikapion, Fanagoria, Kırım, Kerç, Bouspurs ve diğer şehirlerde bu sikkeleri kullanmış; Venedikli, Cenevizli tüccarların yanı sıra, aynı sikkeler, arkeolojik kazılarda Orta Asya, İran, Kuzey Hindistan ve Mezopotamya'da bile bulunmuştur (Tekin, 1992: 69,129).

Ticari ilişkilerin geniş bir ağa sahip olması, (Gözlü, 2017:30) İskitlerin diğer devletler tarafından tanındığını ve paralarının belirlenen bir karşılığının bulunduğu ortaya koymaktadır. Sikke darbinin önemli bir hakimiyet alameti ve siyasal güç göstergesine sahip olduğunu kanıtlaması açısından dikkat çekicidir (Gardner vd., 1886: 173).

Zeno:29236

Resim 1. Ç.:23.5 mm, A.:7.7288 gr. AE. RR. Hemiobol.

İskit kral elindeki bürkütle (kartalla) atın üzerinde ava giderken resmedilmiştir. Azilises atıyla hareket halindendir. Diğer tarafında ise tanrıça Herakles taşın üzerinde oturmaktadır. Kral-Kağan I. Azilises, MÖ. 57-35 yılları arasında hüküm sürmüştür. (ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΖΙΛΙΣΟΥ). Süvarinin elindeki kartal semboldür.

Bu tarihler, İskitlerin hâkimiyetlerini kaybettikleri (bilindiği üzere İskitlerin tarihi süreçleri MÖ. VIII-VII. yüzyıl ile II. yüzyıllar arasındadır) ve küçük gruplar halinde yaşadıkları döneme tekabül etmektedir. Buna rağmen paralarının tedavülde olması ve Roma İmparatorluğu'na ait ustalar tarafından sikkelerin basımına devam edilmesi önemlidir.

Boylar birliği olarak varlığını sürdürmen İskitlerin, farklı bölgelerdeki askeri üstünlüklerini sonraki dönemlere kadar sürdürdüklerini biliyoruz. Bazı dönemlerde ise bu boyalar, bir hanın/ kağanın hâkimiyeti altında toplanacak ve bir siyasi teşekkül tesis edeceklerdir.

Bir diğer devlette Harezmlerdir. Harezmler Devleti'nin sınırlarına (Harezm, Hive ve Amuderya) dâhil olan Harezm sahası, Türk ve Pers soylu kavimlerin yaşam alanıdır. Bugün bile Özbekistan sahasında kalan halkın 3/1'i Tacik/Sart, 3/2'si ise Özbek'tir. Her iki etnik grubun birbirinden etkilenmemesi mümkün değildir, bu devlete ait olan UQ (unique) sikkenin dünyada başka bir örneği şu ana kadar mevcut değildir.

Diger tarafta ise hakanın resminin önünde yay şeklinde bir form mevcuttur (Vaynberg, 1977: 89). Pehlevî dilinin eski formlarından biriyle kralın adı yazılmıştır. Genellikle Harezm sikkelerinde belirgin bir şekilde S damga görülmektedir.

Zeno:35172

Resim 2. Ç.:29.5 mm, A.:5.6216 gr. AR. UQ. Tetradrachm.

Sikkenin ön yüzünde 200 yılına ait Kral Artramush'un (wrtrmw MLK) sureti, yay şeklinde bir çizim, diğer tarafında 250'li yıllarda Kral Vasamar'ın at üzerinde ava gidişi resmedilmiştir. Atın arkasındaki işaret sebebiyle S stilli tip şeklinde tanımlanmaktadır. Bu işaret mevcut boyun damgası olarak kabul görmektedir. Aynı damga, diğer Harezm krallarının sikkelerinde de görülmektedir. B. Vainberg tarafından Kh 11 koduyla tasnif edilmiştir.

Kral Artramush'un akabinde tahta Kral Vasamar geçmiştir (Sogdcoins, Kh 11).

Otrar ve Tarnavaç hakanlarına/yabgularına ait sikkenin üzerinde hanedan ailesinin ongunu aslan ve diğer tarafına ise boyun damgası olduğu anlaşılan X işaret darbedilmiştir (Babayar, 2007:147). Hâkimiyet anlayışına bağlı olarak boyun ongununun ve damgasının kullanılması, Otrar hakanına (Odabaşı, 2019: 165-192) tabi olan diğer boyalar üzerinde otorite tanımlaması ve irade sergilemesi anlamını taşımaktadır (Bušakov, 2003: 5).

Zeno:20482/138232

Resim 3. Ç.:20.8 mm, A.:1.7396 gr. AE. RRR. Ç.:18.3 mm, A.:1.9669 gr. AE. R.

Otrar şehrinde darbedilen sikkenin hangi döneme ait olduğu tam olarak bilinmemektedir ama 700'lere tarihlenebileceği belirtilmektedir. Sikkenin ön tarafında aslan, diğer tarafında ise runik damga ile (X) “N+Ush” yazısı mevcuttur. Oleg Kuzmenko, Türk damgali sikkenin VII. asırın sonrasında kullanılmış olabileceğini ifade etmektedir. Kamişev'in O-1 şeklinde tanımladığı damganın etrafı Sogd yazısıyla da çevrilmiştir. (Kamişev 2000: 90; Sogdcoins, Ch 33). Sogdiana bölgesinde Tarnavach şehrinde, VII.-VIII. yüzyıllarda darbedilmiştir. Ön tarafta aslan, arka tarafta ise trident (pitchfork-like) damga olarak bilinen runik simbol mevcuttur. Damganın “N + Ush”etrafı Sogd yazısı ile çevrilidir ve Kral Tarnavach yazılıdır. Kamişev tarafından Ç-1 olarak tanımlanmıştır. (Kamişev 2002: 90; Sogdcoins, Ch 97).

Talas Savaşı'ndan (751) sonra Tang Hanedanlığı'nın bölgeden çekilmesi ile (Taşgil, 2014: 31-35) Türk boyları rahat bir şekilde hareket etmeye başlamışlardır. Türkeşlere bağlı olan ya da Türkeş boyalarından biri olan Arslaniler, damgalarını runik yazılarla sikkelerin üzerine nakşetmiş ve hâkim boy olduklarını diğer boylara kabul ettirmişlerdir. Tuhus ve Karluk boyları bu tarihlerde Arslanilere bağlıdır ya da onların hâkimiyet sahası içinde yaşadıkları anlaşılmaktadır (Koshevar, 2010: 11-32). Diğer türlü, başka boyların Arslanilere sikke darbettirme hakkı tanımayacağı açıkça ortadadır. Bir diğer nokta da Arslanilerin vassal statüsüyle Türkeşlere bağlı olabileceği ama hâkimlerine sikke darbettirme hakkının Türkeş kağanı tarafından verilmiş olması ihtimalidir.

Zeno:52721

Resim 4. Ç.:23 mm, A.:4.7827 gr. AE. RRR.

VIII. asırın birinci yarısından itibaren kullanılmaya başlanmıştır. (‘yn’l tkyn xwBw pny) runik “R” işaretli olup “p” veya “prn” şeklinde okunmaktadır. Kral İnal Tegin'e ait bir sikkedir. Arka tarafı Sogd alfabesi ile yazılıdır. (Kamişev, 2002: 92; Sogdcoins, Sr 9)

Zeno:25614/130128

Resim 5. Ç.:24.2 mm, A.:5.4515 gr. AE. RRR.

Kağan Arslan Kül Erkin. VII. asırın başlarından itibaren kullanılan Arslan Kül Erkin sikkeleri, Kamişev tarafından AR-1 şeklinde tanımlanmıştır. Bir tarafında ‘rsl’n kwyl ‘yrkyn, diğer tarafında ise ‘Arslan kul-yirkin’ yazılıdır. “R ve M” damgalı Arslanı sikkeleri, VIII. yüzyılın ilk yarısına kadar tarihlenebilmektedir ve Sokuluk bölgesinde bulunmuştur (Kamişev, 2002: 101; Sogdcoins, Sr 18).

Zeno:1742

Resim 6. Ç.:21 mm, A.:4.2662 gr. AE. RRR.

IX. asırın sonu X. asırın başlarında kullanılan, bir tarafında “Byy ‘rsl’n pylk’ y’y’n pny”, diğer tarafında “Arslan Bilge Kağan” yazılı olan sikkedir, Kamişev tarafından AR-4 şeklinde tanımlanmıştır (Kamişev, 2002: 102; Sogdcoins, Sr 20).

Tuhuslar (Dokuz Oğuzlar?) bilindiği üzere Türkezlere bağlı olan bir boy birliğidir, kaynaklar Yedisu sahasında bu boydan bahsetmektedir (Hunkan, 2011: 101). Bazı dönemlerde de bağımsızlıklarını kazandıkları, güç toplayarak diğer boyalar üzerinde hâkimiyet tesis ettilerini anlaşılmaktadır. Ψ damgasını kullanan bu boyun Sogdlularla yakın temasının olduğu ve ticareti yönlendirenlerin Sogdu tacirlerden meydana gelmesi sebebiyle sikkenin birçok bölümünde Sogd alfabeyle yazıların yer aldığı görülür. İleri bir darb teknolojisine sahip olması sebebiyle sikkenin darbini gerçekleştirenlerin de Sogdu olduğu düşünülmektedir.

Zeno:22476

Resim 7. Ç.:19 mm, A.:2.1193gr. AE. RRR.

Tuhus Lordu (Fanı) “tywss γwβw” yazısının yanı sıra Ψ damgası yer almaktadır. Diğer tarafında “βyy twrkys y’γ’n pny” yazılıdır. Bu okunuşun dışında Yutaka Yoshida tarafından “Lord Wanāndmāx” “wn’ntm’x xwβw-tywss γwβw” formuyla bir okuma şekli daha vardır. Sikkeler, VIII. -IX. yüzyıllara tarihlenmektedir. (Yoshida, 2000: 83).

Türkeşler (630-766), Yedisu bölgesinde (Talas, Çu, İdil Nehri ve Issık Göl) otoritelerini pekiştirdi, bölgedeki Türk ve Pers kökenli boyaları askeri hâkimiyet altına aldıktan sonra Çin paraları tipinde ve damgalarının da üzerinde yer aldığı sikkeleri kestirmişlerdir.

Sikkelerin diğer tarafında yine Sogd alfabesi kullanılmıştır, bu da diğer dönemlerde olduğu gibi bu dönemde de ticaretin Sogdu tüccarların kontrolünde olduğunu göstermektedir. Sulu Kağan (Çor) ve Külçor Kağan döneminde, Onok boyaları, diğer Türk ve Sogd boyaları üzerinde tam olarak hâkimiyet tesis edilmiştir.

Zeno:33694/68771/48341/36039

Resim 8. Ç.:24.5 mm, A.:5.9774 gr. AE. RR.

Yedisu bölgesinde, Türkeşlere ait olan sikkeler, Tang Hanedanlığı döneminde Sulu Kağan'ın (716-738) hâkimiyet sürecinde darbettirilmiştir. Hangi kağana ait olduğu belli değildir. Ön tarafında, Türkeşlerin kullandığı damga mevcuttur, Kara Türkeşlere ait olduğu düşünülmektedir. Sikkenin arka tarafında ise Sogd alfabetesiyle Türkş fani yazılmaktadır (Sogdcoins, Sr 6).

Zeno:189862

Resim 9. Ç.:19 mm, A.:1.5388 gr. AE. RRR.

Yedisu bölgesinde darbedilen sikkenin ön tarafında R damgası yer alırken, diğer tarafında Sogd alfabetesiyle "bgy twrkws gagan pny" Türkş kağanın (fanının) adı zikredilmektedir. Kamişev tarafından TR-5 şeklinde tanımlanmıştır. VIII. asırın ilk yarısında kullanılmıştır. (Kamişev, 2002: 95; SA:22-57).

Zeno:33694/68771/48341/36039**Resim 10.** Ç.:17 mm, A.:1.2518 gr. AE. RRRRR. Ç.:15.5 mm, A.:1.1512 gr. AE. RRRRR.

Türkeş sikkesi olduğu bilinen bu sikkeler, nadir birer öрнектir. Yedisu bölgesinde Talas şehri yakınlarında bulunan sikkenin ön yüzünde Sogd alfabesi kullanılmıştır. Alan otoriteleri tarafından okunabilmiş değildir.

Karluklar, Üçoklar olarak da bilinirler, 766 yılında bağımsızlıklarını ilan etmiş ve 840 yılına kadar dağılan Onok birtliği içinde yer alan boyalarla, diğer Türk topluluklarını hâkimiyetleri altında toplamışlardır.

Karluklar da diğer Türk boyalarında olduğu gibi Çin sikke tipinde ön yüzünde runik yazı ile yazılan ve hanedan ailesine ait damga özellikleri taşıyan paraları kullanmış, sikkenin diğer tarafında ise yine Sogd alfabesiyle yazıları darb ettirmişlerdir (Lure, 2010: 279-284). Hâkimiyet alameti olarak da yabgular ve kağanlar (Tezcan, 2012: 305-342) boy damgalarını kullanmayı tercih etmişlerdir.

Zeno:46265/37836**Resim 11.** Ç.:19.5 mm, A.:1.9117 gr. AE. RRR.

Karluklara, VIII. yüzyılın ikinci yarısına ait sikkenin okunuşunu Pavel Lurje, kwp-'k xwt'w ya da pwp-'k sekliyle Kağan Kebek (Köbek ya da Köpek), diğer tarafında ise βγγ xr'lwy x'γ'n pny Karluk kağanının sikkesi şeklinde okumuştur.

2. İslâmî Dönem ve Kullanılan Unvanlar

Samaniler, (Usta, 2020: 132-3) Maveraünnehir ve Horasan'da hâkimiyetlerini sürdürdükleri 187 yıllık süreç içerisinde, İslâm dünyasının en güçlü ve saygın devletlerinden biri olmuştur (Koçnev, 2006:154). Samani sikkeleri, gerek gümüş ayarı gerekse stilistik özellikleri ile diğer sikkelerden ayrılmaktadır (Haug, 2010:199).

İlk dönemlere ait olan sikkeler, ağırlıklı olarak bakır örneklerden darbedilmiştir. Ülkenin ekonomik durumunu göstermesi açısından oldukça önemlidir. Son dönemlere doğru ekonomik bir yıkımın gerçekleştiği sikkelerin çap, ağırlık ve metal ayarlarından anlaşılmaktadır. Samanilerin Orta Asya ve Hindistan sahasında oluşturduğu üst kültür, Türkler ve İslâm medeniyet dairesi içine giren diğer devletleri de etkileyecektir ve yaşam biçimleri üzerinde belirgin bir tesir meydana getirecektir. Bu tesir, İdil Bulgarları ile birlikte İslâmiyet'i ilk kabul eden Karahanlıları da etkileyecektir, ikta sistemi, toprak düzeni, vergi usulleri, ekonomik hayat ve eğitim sistemi, Samani teşkilat düzenine göre yapılandırılacaktır.

Karahanlılar (940-1040) tarihleri arasında hüküm süren konargöçer bir Türk devleti olarak, Asya hâkimiyet anlayışının temsilcileri olmuşlardır (Necef, 2005:108,128). Zamanla kabul ettikleri İslâm dini, sosyal yapıları üzerinde belirgin bir tesir meydana getirmeye başlamış ve yerleşik hayatın çekici özellikleri onları da etkilemiştir (Korkmaz, 2022: 381). Eğitimde, tarım sisteminde, ticari hayatı, (Fedorov, 2004: 201-8) devlet yönetiminde içinde yer Aldıkları yapı, etkili olmaya ve kaçınılmaz bir şekilde yerleşik hayatın kuralları, toplum yapısını değiştirmeye başlamıştır (Genç, 2002: 4-17). Özellikle İpek Yolu (Koçnev, 1975: 170-175) üzerinde bulunuyor olmaları ve geçiş yollarının kavşak noktasını teşkil etmeleri sebebiyle ticaret ön plana çıkmıştır (Koçnev, 1975: 170-175). İlk dönemde darbedilen sikkelerde Çin tesiri kendini gösterecek, Türkçe-Karluk stil zamanla yerini Pers geleneğine bırakacaktır (Davidovich, 1979:215).

Karahanlılar, (Fedorov, 2014: 312-321) İslâm medeniyeti dairesine dahil olup etkili olmaya başladiktan sonra bu dünyanın tek otoritesi olan halife ile karşıya gelecek ama ilk dönemlerde halifenin adını bile sikkelerin üzerinde zikretmeyeceklerdir (Şilin, 2004: 119-145). Konargöçer yapı, yerini yerleşik kültürün ezici geleneğine daha kendini teslim etmediği için divan teşkilatı ve eğitim sistemi ile yerleşik (kishak hayatı) hayatı alışmaya çalışan hanedan ailesi, yaşadıkları toplumun zecri yaptırımlarını benimsemeye başlamamıştır. Karahanlı sikkelerinde Uygurca isim ve unvanlar da mevcuttur (Omorov, 2002: 45-48, 100-112). Aynı zamanda sikkelerin İslâmi geleneğe pek uymasa da üzerlerinde yer alan kılıç, hançer, yay, ok, balta ve mızrak gibi silah resimlerini taşıdığı da görülmektedir (Koçnev, 2006:57). Karahanlıların ekonomik ve sosyal hayatı kısa süreli Karakitay saldıruları sebebiyle sarsılsa da kısa sürede toparlanacaktır. Bu süre içinde Karakitaylar kendilerine ait sikkeleri kestirecek (Belyayev, 2012: 128-143) ve bölgedeki ticari seyir içerisinde kullanacaklardır. Erken dönemlerden itibaren Türkler, hakan, han, kan, ilig, tegin, melikşâh, sancar, tamgaç (tabgaç, tafgaç), gurhan, kutluk (kutluğ) han, uluğ, çağrı, eğdiş, sevinç, ilig, alp, (Kaşgari, 2007:139) böri, yinal, sebuk, tonga, tuğrul, tüzün, humar, öge (üge), (Omorov, 2002: 45-8, 100-112) eke, bars, el, kılıç, subası ve tarhan gibi eski Türk unvanlarını sikkelerin üzerinde kullanmışlardır.

Farsça-Arapça, Karahanlı Türkçesi üzerinde tesir oluşturmaya başlamış, ilk dönemlerdeki Türkçe hakan adları, yerini İslâmi geleneğin isimlerine bırakmış, bazı hayvan figürleri (kuş, kartal, aslan, kaplan, pars, fil, tavşan, tavuk, balık, geyik) sikkelerden atılmış, eski Türk unvanları hiyerarşi dereceleri gösteren diğer isimler ise sırasıyla Aslan İligr, Buğra Tegin, Yinal Tegin, Yenge Tegin gibi unvanlar terkedilmiştir. Bunlardan daha aşağıda olan derecelendirilmiş isimler ise Alp Tegin, Atım Tegin, Togan Tegin, Tuğrul Tegin, Uluğ Tegin, Humar Tegin, Çağrı Tegin, Aka-Öge, Subası Öge, Tonga Öge, El Öge, Tarhan, Beg ve diğerleridir (Koçnev, 2006: 245; Klyastorniy 1986: 218). Bu kağanlığın yönetim anlayışının en önemli özelliklerinden biri de hâkimiyetin sadece babadan oğula değil, kardeşten kardeşe geçiyor olması ve birinci kuşağı teşkil eden yaşlılar ölmeden yeni neslin tahta geçememesidir (Koçnev, 2006: 250).

Daha sonra bu unvanlar, hâkimiyet anlayışını etkileyen ve güçlü oranda Fars geleneği ile silekte olsa Arap devlet yönetim anlayışının yansımıası olan unvanlara yerini bırakacaktır. Sikkelerin üzerinde unvan, lakab ve künnyeleri yer almaktadır. Bunların detayları fazla yer alacağından kısaca her üçü de aynı metin içinde incelenerek ele alınmıştır. Detaylı olarak Karahanlılar, Gazneliler, Selçuklular ve Anadolu Selçukluları hakkında unvan, lakab ve künne sistemi için alan uzmanı Sadi S. Kucur'un araştırmalarına bakılabilir (Kucur, 2013: 361; Kucur, 2014: 365-8; Kucur, 2018: 501). Örneğin; sultan, sultanü'l şark ve's-sin, uluğ sultan es-selâtîn, melîku'l İslâm, el melîku'l maşrîk ve's-sin, emîr, melîk, mevlâ emîrû'l mü'minîn, dihkân, pehlivan, pehlivanü'l şark, şâh, padişâh, şâhinşâh, melîku'l a'zam, lâkaplarda ise el ecel, el a'zam, el âlim, el celîl, el mansûr, el mu'azzam, el müeyyid, el muvaffak, el muzaffer, el mümekkin, es-seyyid gibi isimlerinin önüne gelen tanımlamaları kullanılmışlardır (Koçnev, 2006: 23, 28-31; Amanbayeva vd., 2015: 74)

Karahanlı sikkelerinin üzerinde sultan, sultan eş-şark ve's-sin, uluğ sultan es-selâtîn, el İslâm, el melîk el maşrîk, melîk el maşrîk ve's-sin, han, (Kucur, 2018: 501) hakan, kan, arslan, bügra, yağan han, kadir han, kılıç han, tabgaç-taftaş han, tonga han, tuğrul han, Türk hakan, gurhan, kadir taftaş han, kadir toğan han, kutluğ bilge han, kutluğ toğan han, küçük arslan han, kılıç arslan han, kılıç bilge han, kılıç tabgaç han, kılıç tuğrul han, tabgaç bügra han, ulu tuğrul han, ulu çağrı han, egdiş tabgaç han, savınç kutluğ han, ulu egdiş çağrı han, alp, börü, yinal, sebuk, tonga, tuğrul, tüzün, humar, çağrı, öge-üge, el-il öge, eke, bars, el, kılıç, subaşı, tonga, hutluğ, tarhan, beg, emîr, emîrû'l ümîra, emîrû'l emîr, mevlâ emîrû'l mü'minîn, dihkân, pehlivan, şâh, padişâh, şâhinşâh, melikşâh el a'zam, sancar, sancarü'l a'zam, hakan, ilig (Pole, 1889: 193-196) ve tegin adları görülmektedir (Kucur, 2018: 501). Unvan olarak da el ecel, el âdil, el a'zam, el âlim, el celîl, el mansûr, el mu'azzam, el müeyyed, el muvaffak, el muzaffer, el mümekkin, el seyyid isimleri yazılıdır. Ayrıca Farsça, dihkân, pehlivan, padşa-padişâh, şâh, şâhinşâh unvanı da kullanılmıştır (Koçnev, 2006: 22-31).

Karahanlılar döneminde Avrupalıların yaşadıkları gümüş sıkıntısı sebebiyle Asya'dan yüklü miktarlarda metal alımı yapmalarından dolayı, birçok devletin (Karahanlılar, Harzemşâhlar, Gaznelilerin ve Selçukluların) gümüş tedarik edemediği bilinmektedir. Bu da sikke ayarlarının düşürülmesine 925 ayar olarak kesilen dirhemlerin 825-725 ayar olmasına hatta bakır felslerin üzerlerinin iki milimlik gümüşle kaplanarak kullanılmasına yol açmıştır. Yapılan işlem, tüccarlar arasında huzursuzluğa neden olmuş, başka ülkelerden gelen tacirler, bu paraları kabul etmemiş ve ekonomik hayat sekteye uğramıştır (Blake, 1937: 291-328).

“ملک ارم بیل جیکی جکو فرج” Melîk, Aram-Azar-Uzar, Yinal, Çigil-Çigu, Qaraj, Karac-Bu isimler eski Türk devlet geleneğinde kullanılan unvanlardır, aynı zamanda İslâmîyet'i kabul eden Türklerin ilk kez tercih etmeye başladıkları melîk gibi unvanların, tigin adının yerini aldığı döneme işaret etmektedir.

Zeno:29392/77470

Resim 12. Ç.:24 mm, A.:6.6815 gr. AE. RR.

İlk (prototip) Karahanlı sikkesidir. Melik "ملک" Aram, Azar, Uzar ? "أَرَام" Yinal "يَنَال" Qaraj, okunuşu dışında Çigu (Chig) Cigi "جِيكُو" (Çigil ?) "قِيجُوك" Karac şeklinde okunan kelime eski Wusun başkenti Çigu'yu yani paranın darbedildiği yeri ifade ediyor olabilir. Bu şehir, bugün Issık Köl'ün altında kalmıştır. Su altı arkeolojisi için zengin buluntulara sahip olduğu, Prof. Dr. V. M. Ploskih tarafından özellikle vurgulanmaktadır.

”الامير الجليل سtan الدولة اصحاب الجيش ابو الفوارس نصر الملة احمد بن على قرا خاقان محمد“

el emîr el celil sitan e'd-devle sâhibü'l ceyş ebu'l fevâris/nasrü'l mille Ahmed bin Ali Kara Hakan Muhammed-Yüce devlet ve ülke emîri (komutâni-başkumandan) ordunun sahibi, atliların-süvarilerin babası, milletin yardımcı Ahmed bin Ali Kara Hakan Muhammed.

Zeno:17636

”لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
الْأَمِيرُ الْجَلِيلُ سَتَانُ الدُّولَةِ اصْحَابُ الْجَيْشِ أَبُو الْفَوَارِسِ بَكْتُوزُونُ
”نَصْرُ الْمَلَةِ أَحْمَدُ بْنُ عَلَىٰ قَرَاءُ خَاقَانُ مُحَمَّدٌ“

Resim 13. Ç.:26.3 mm, A.:2.7050 gr. AR. RR.
Karahanlı Hakanlığı (940-1040)

Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh, el emîr el celil sitan e'd-devle sâhibü'l ceyş ebu'l fevâris Bektüzün-Begtüzün/nasrü'l mille Ahmed bin Ali Kara Hakan Muhammed /Nasr. (bin Ali), Kuzordu-Kuzorda, H.398/M.1007/1008 ? tarihlidir. Koçnev'in listesinde yer alan sikke, H.400/M.1009/1010 tarihlidir. Togan Han Ahmed bin Ali(H.388-406/M.998-1016) yılları arasında hüküm sürmüştür (Koçnev 1995: 220, Nu. 237).

”الامير الجليل الممکن المنصور مولی اخ ایلک العدل بادشاهه“

el emîr el celil el mümekkin el mansûr mevlâ (dost) ilh (ila ahirihi manasına gelen bir kısaltma olmalıdır, zira bu kısaltmadan sonra isim zikredilmektedir. İlig el âdil padşâh (badşâh)- Emîr, yüce, imkân sağlayan, Allah'ın yardımına mazhar olan, İlig, âdil padişâh. Kullanılan unvan, lâkâp ve künnyeler, Arapça ve Farsça'nın daha ilk dönemlerden itibaren etkisini göstermeye başladığını açıkça ortaya koymaktadır.

Zeno:16272

”لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْأَمِيرُ الْجَلِيلُ الْمَمْكُنُ الْمُنْصُورُ مَوْلَىٰ أَخٍ اِلْكَ العَدْلِ بَادْشَاهٌ“

Resim 14. Ç.:26.7 mm, A.:3.1982 gr. AR. RRR.

Karahanlı Hakanlığı (940-1040)

Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh, el emîr el celil el mümekkin el mansûr mevlâ (doṣt) ilh, Arslan Han İlig el adil badşâh (Karahanlı Türkçesiyle padişâhin sikkeler üzerindeki yazımı böyledir).

Nurü'd devle Arslan Han (Mansûr bin Ali), Şaş-Taşkend darbî ve H.407/M.1016-7 tarihlidir. Arslan Han Mansûr bin Ali (H.406-415/M.1016-1025) yılları arasında hüküm sürmüştür (Koçnev 1995: 237, Nu. 472).

”الامير الممكّن المنصور مولى الـخ ناصر الدولة قدر خان بن بغرا خان ملك المشرق ختلغ اوـكا“

el emîr el mümekkin el mansûr mevlâ elh nâsîru'd devle Kadir Han bin Buğra Han meliku'l maşrik Huthlûg-Kutluğ Öge/Üke- Emîr (mü'minlere) imkân sağlayan, mansûr (Allah'ın yardımına mazhar olmuş), mevlâ (siğınak, doṣt, koruyucu) ve ila ahirihi, devletin yardımıcısı, doğunun melîki.

Zeno:45188/14295

”لـا إـلـهـ إـلـهـ وـحـدـهـ لـاـشـرـيـكـ لـهـ الـامـرـ الـمـمـكـّـنـ الـمـنـصـورـ مـوـلـىـ الـخـ نـاصـرـ الـدـوـلـةـ“
”قدـرـ خـانـ بـنـ بـغـرـاـ خـانـ مـلـكـ الـمـشـرـقـ خـتـلـغـ اوـكاـ“

Resim 15. Ç.:24.5 mm, A.:2.6533 gr. AR. RRR.

Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh, el emîr el mümekkin el mansûr mevlâ elh nâsîru'd devle Kadir Han bin Buğra Han meliku'l maşrik Kutluğ Öge. Kutluğ Öge (Üke-Öke)/Nasîru'd devle/Kadir Han bin Buğra Han/Malik el maşrik (Yusuf bin Harun), Yarkand-Şayarkend darbî ve H.40(4)/M.1013/1014 tarihlidir. Kadir Han Yusuf bin Harun Hasan (H.416-423/M.1026-1031) yılları arasında hüküm sürmüştür (Koçnev, 1995: 230, Nu. 378).

”الامـرـ الـاجـلـ السـيـدـ اـبـوـ المـظـفـرـ مـلـكـ مـؤـلـىـ اـمـرـ الـمـؤـمـينـ الـمـلـكـ الـاسـلامـ ذـيـنـ مـشـيدـ الدـوـلـةـ“

el emîru'l-eclü's seyyid (okuma hatası olabilir, Hz. Muhammed'in soyundan gelenler için kullanılan bir unvanıdır) (TDVİ, 37: 40-43) ebu'l muzaffer melîk mevlâ emîru'l mü'minîn/el meliku'l İslâm zeynudîn/müşeyyidu'd-devle- Emîr, seyyid (şüpheli okuma) ebu'l muzaffer melîk mevlâ (siğınak) mü'minlerin emîri, İslâm'ın tek yöneticisi melîgi, dinin ziynetî, devleti sağlamlaştırın.

Zeno: ?

”لـا إـلـهـ إـلـهـ وـحـدـهـ لـاـشـرـيـكـ لـهـ الـامـرـ الـاجـلـ السـيـدـ اـبـوـ المـظـفـرـ مـلـكـ مـؤـلـىـ اـمـرـ الـمـؤـمـينـ الـمـلـكـ الـاسـلامـ بـغـرـاـ قـرـاـ خـاقـانـ زـيـنـ الـدـيـنـ مـشـيدـ الدـوـلـةـ“

Resim 16. Ç.:23 mm, A.:4.3817 gr. AR/AE RRR.

Doğu Karahanlılar (1040'dan XIII. yüzyılın başlarına kadar hüküm sürmüşlerdir)

Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh, el emîru'l-eclü's seyyid ebu'l muzaffer melîk mevlâ emîru'l mü'minîn/ el melîku'l İslâm zeynudîn/müşeyyidû'd-devle. İslâm Buğra Hakan/Zeyneddin (Muhammed bin Yusuf)/ Kara Hakan, Özgen darbî ve H.448/M.1056/1057 tarihlidir. Bakır üzerine kurşun karışımı kaplama yapılarak darbedilmiş bir sikkedir. Zeyneddin Muhammed bin Yusuf (H.449-454/M.1058-1062) yılları arasında hüküm sürmüştür (Koçnev, 1997: 282, Nu. 1259).

”الحاقدن العالم العادل جلال الدنيا و الدين سلطان الحاقدن العالم العادل الاعظيم جلال الدنيا و الدين قدر خاقان“

el hakan (han)/el alimu'l el âdil celalü'd dünya ve'd dîn sultan/el hakan el âlim el âdil el a'zam celalü'ddünya ve'd-din -Hakan, bilgi sahibi, âdil, dünya ve dinin kudreti, sultan, hakan, âlim, bilgi sahibi, âdil, dünya ve dini kudreti Kadir hakan oğlu Kadir Hakan.

Zeno:69874/47013/83222

”لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَاكَانُ خَاقَانُ خَان“

”الحاقدن العالم العادل جلال الدنيا و الدين قدر خاقان بن سلطان الحاقدن العالم العادل الاعظيم جلال الدنيا و الدين قدر خاقان“

Resim 17. Ç.:36 mm, A.:6.3921 gr. AE. RR. Ç.:37.5 mm, A.:6.7194 gr. AE. RR.

Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh, el hakan (han)/el alimu'l el âdil celalü'd dünya ve'd dîn sultan/el hakan el âlim el âdil el a'zam celalü'ddünya ve'ddin. Kadir Hakan (Ahmed bin İbrahim), Özgen darbî ve H.594/M.1197-8 tarihlidir. Sikke, bakır üzerine gümüş kaplamadır. Gümüş kaplama olduğu için kara dirhem olarak kayıtlıdır. Boyut olarak bilinen en büyük Karahanlı sikkeleri arasındadır. Kadir Han/Hakan Ahmed bin İbrahim (H.574-607/M.1178-1210) yılları arasında hüküm sürmüştür (Koçnev, 1997: 269, Nu. 1111).

”مولي اخ نظام الدولة المظفر طنغا تكين بادشا“

mevlâ ilh nizamü'd-devle el muzaffer Tonga Tegin padşa -Devletinin nizamı, muzaffer-zaferlerin sahibi Tonga Tegin padşa (Karahanlı Türkçesi ile yazılan bu unvanın (padişâh) sonunda "h" harfi yazılmamıştır, bütün bakır sikke örnekleri bu sekildedir.

Zeno:50151

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْأَمِيرُ نَصْرٌ
”بْنُ عَلَى مَوْلَى الْخَلْفَاءِ الْمُظْفَرِ طَنْغَا تَكِينْ بَادْشَا“

Resim 18. Ç.:27 mm, A.:2.5781 gr. AE. RR.

Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh, el emîr Nasr bin Ali mevlâ ilh nizamü'd-devle el muzaffer Tonga Tegin badşa-padşa (padişâh-Karahanlı Türkçesi ile felslerin üzerinde “badşa-padşa” şekliyle yazılıdır). Nasr bin Ali, Fergana darbâlı ve H.400/M.1009/1010 tarihlidir. Sikke, bugünkü Kırgızistan'da Çatkal Vadisi'nde bulunmuştur. www.zeno.ru'daki yeşil renkli ikinci sikke, genel özellikleri ve dönemi itibarı ile aynı fakat “la” iki harfli tek hecenin yazımı, stil yönüyle farklıdır. Togan Han Ahmed ibn Ali (H.388-406/408/M. 998-1016/1018) yılları arasında hüküm sürmüştür (Koçnev, 1995: 221, Nu. 257).

الله عَمْزُو وَالْأَجْلُ = الامير الاجل السيد ابو المظفر ملك مؤلى امير المؤمنين الامير الاجل ملك با حصر الامير الاجل
”الامير نصر بن على مولى الخ نظام الدولة المظفر بادشا“

li'llahi'l-emru ve'l ecel-el emîr el ecel es'seyyid/ebu'l muzaffer melîk mevlâ emîru'l mü'minîn/el emîr el ecel melîk/ba Hasrun-Hasrub ?, el emîr el ecel- Her iş ve ecel Allah'a aittir, faziletli emîr, emîr ve melîk Hasrub- Hasrun emîru'l mü'minînin kölesi
el emîr Nasr bin Ali mevlâ ilh nizamü'd-devle el muzaffer badşa (padişâh)- Emîr Nasr bin Ali kul, devletinin nizamı, muzaffer-zaferlerin sahibi padişâh.

Zeno:17188/50357/76634

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْأَمِيرُ نَصْرٌ
الْأَمِيرُ الْأَجْلُ مَلِكُ بْنُ عَلَى مَوْلَى الْخَلْفَاءِ الْمُظْفَرِ طَنْغَا تَكِينْ بَادْشَا
”لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْأَمِيرُ نَصْرٌ بْنُ عَلَى مَوْلَى الْخَلْفَاءِ الْمُظْفَرِ طَنْغَا تَكِينْ بَادْشَا“

Resim 19. Ç.:24.5 mm, A.:3.1171 gr. AE. RRR. Ç.:27 mm, A.:2.4919 gr. AE. RRRRR.

Karahanlı Hakanlığı (940-1040)

Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh, el emîr el ecel es'seyyid/ebu'l muzaffer melîk mevlâ emîru'l mü'minîn/el emîr el ecel melîk/ba Hasrun-Hasrub ?, el emîr el ecel.

Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh, el emîr Nasr bin Ali mevlâ ilh nizamü'd-devle el muzaffer badşa (padişâh).

Arslan Han Süleyman bin Yusuf, Kasan darbli ve H.433/M.1041-2 tarihlidir. Arslan Han Süleyman bin Yusuf bin Harun, H.431-447/M.1040-1056 yılları arasında hüküm sürmüştür (Koçnev, 1997:277, Nu.1186).

İlig, Nasr bin Ali, Padşa, Fergana darbli ve H.401/M.1010/1011 tarihlidir. Yandaki sikkeye benzeyen fakat “İlig” unvanının olmadığı diğer yüz, kitaları içine alan yüzdeki “koçbaşı” ve diğer işaretler, soldaki sikkeyi farklı kılmaktadır. Togan Han Ahmed ibn Ali (H.388-406/408/M.998-1016/1018) yılları arasında hüküm sürmüştür (Koçnev, 1995: 221, Nu. 261).

الاميرالسيد الملك العادل نورالدولة ابولظفر ارسلان خان
”الامير مولى اخ الموليد العادل ايلك العادل“

el emîr el seyyid ? el melîk el âdil nuru'd-devle ebu'l muzaffer Arslan Han.
el emîr Nasr bin Ali mevlâ ilh/el müeyyid el âdil İlig adl-Ulu emîr, kul, devletin nuru, âdil İlig.

Zeno:17425/17401/146069/66574

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا شَرِيكَ لَهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ
الاميرالسيد الملك العادل نورالدولة ابولظفر ارسلان خان
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا شَرِيكَ لَهُ
”الامير نصر بن على مولى اخ الموليد العادل ايلك العادل“

Resim 20. Ç.:25.5 mm, A.:3.9338 gr. AE. RRR. Ç.:27.5 mm, A.:3.3814 gr. AE. RRRR.

Karahanlı Hakanlığı (940-1040)

Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh, el emîr el seyyid ? el melîk el âdil nuru'd-devle ebu'l muzaffer Arslan Han.

Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh, el emîr Nasr bin Ali mevlâ ilh/el müeyyid el âdil İlig adl-Ulu emîr, kul, devletin nuru, âdil İlig.

Arslan Han Mansûr bin Ali, Kuzordu darbli ve H.41(2-3)/M.1021/1022/1023 tarihlidir. Akbeşim-Suyab bölgesinde bulunmuştur. Arslan Han Mansûr bin Ali (H.405/6-415/M.1016-1024/5) yılları arasında hüküm sürmüştür (Koçnev 2004: 273, Nu. 592a).

İlek Nasr bin Ali, Fergana darbli ve H.397/M.1006-7 tarihlidir. Koçnev'in listesinde yer alan yukarıdaki sikkeden, solda yer alan büyük sikke, unvan ve stil yönüyle farklıdır. Togan Han Ahmed ibn Ali, H.388-406-408/M.998-1016-1018 yılları arasında hüküm sürmüştür (Koçnev, 1995: 215.Nu.177).

”الامير الاجل السيد ابو المظفر ملك مؤلى امير المؤمنين“

el emîru'l ecelü's seyyid ebu'l muzaffer melîku mevlâ emîru'l mü'minîn- Ulu emîr, devletin nuru, âdil melîk, emîru'l mü'minîn kölesi-kulu.

Zeno:?

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا شَرِيكَ لَهُ الامير الاجل السيد ابو المظفر ملك مؤلى امير المؤمنين بغرا قارا حاقان يغان ترك تكين
”لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا شَرِيكَ لَهُ الامير الاجل السيد ابو المظفر ملك مؤلى امير المؤمنين بغرا قارا حاقان يغان ترك تكين“

Resim 21. Ç.:24.5 mm, A.:6.1132 gr. AE. RR. Ç.:23.8 mm, A.:7.4341 gr. AE. RRR.

Doğu Karahanlılar (1040'dan XIII. yüzyılın başlarına kadar hüküm sürmüşlerdir)

Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh, el emîru'l ecclü's seyyid ebu'l muzaffer melîku mevlâ emîru'l mü'minîn.

Lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh l el emîru'l ecclü's seyyid ebu'l muzaffer melîku mevlâ emîru'l mü'minîn.

“يغان ترك تكين بغرا قارا حاقان” Yağan Türk/Tegin/Buğra Kara Hakan (Muhammed bin Yusuf), darb yeri ve tarihi belli (Koçnev'de H.44X/M.104X şeklinde tarihlenmiştir) değildir, bu türden sikkeler için bkz. (Koçnev 1997:285, Nu. 311, 1298). Koçnev'in tasnifinde dirhem olarak zikredilmektedir. Buğra Han Muhammed bin Yusuf (H.447-449/M.1056-1058) yılları arasında hüküm sürmüştür.

Karahanlıların sikke darbettirdiği şehirleri B. Koçnev şu şekilde belirlemiştir. Adahkat, Ahsiket-Ahsı, Balasagun, Belh, Benaket, Barskan, Binket, Buduhkat, Buhara, Vankat, Vahş, Gannadj, Dabusiye, Dahkat, Zamin, İlak, İsficab, İslihan, Yarkand, Karmina, Kasan, Kaşgar, Kış, Kuba, Kuz Ordu, (Koşevär, 2008: 85-9) Kutluğ Ordu, Hutluğ Ordu, Kuşani, Medinetü'l Beyda, Medinetü'l Beyza, Medinetü'l Mahfuza, Merginan, Nevkat, Nişabur, Ordu, Farab, Rıstan, Saganiyan-Çaganiyan, Sogd, Semerkand, Taraz, Tirniz, Tünket, Özkkend, Usruşana, Uç, Uş, Fergana, Herat, Haraşkat, Hokand, Haftdih, Hokand, Humrak, Huttalan, Çinancıkat, Çunkat, Şayarkand, Selci, Şaş, Kand (Koçnev, 2006: 44). İsimler özellikle o dönemde kullanılan yer adlarının Türkçe olduklarını, bazılarının ise yeni yeni Arapça ve Farsça tamlamalarla değiştirildiğini göstermesi açısından paylaşılmıştır. Bölgenin etnik olarak iç içe geçtiği, Fars, Sogd ve Türk kültürüne asırlardır beşiklik ettiği, yer adlarının değerlendirilmesi sırasında özellikle göz önünde tutulmalıdır.

2.1. Anadolu Selçukluları'nda Kullanılan İdari ve Askeri Unvanlar

Anadolu Selçukluları (1075-1308), İslâm medeniyeti dairesi içine dâhil olan Türkmen gruplarının, Büyük Selçuklulara ait son bakiyelerinin Anadolu'da kalan küçük bir kısmıdır. İran sahası üzerindeki askeri üstünlüğünü kaybeden Selçuklular, Anadolu'nun fethiyle beraber hâkimiyet altına aldıkları bölgelerde Selçuklu geleneğini aynen devam ettirmişlerdir (Kucur, 2018:101) Farsçanın yoğun, Arapçanın ise belirli düzeydeki etkisi varlığını sürdürürken kullanılan unvanlarda ve darb geleneğinde karma bir yapının varlığı, bir ayağı Orta Asya'da diğer ayağı ise İslâm dünyasında yer alan Oğuz gruplarının iktisadi ilişkilerinde melezleşen darb sanatını ortaya koyması açısından önemlidir (Pietraszewski, 1843: 79). Sikkelerde kullanılan Farsça unvanlar ve Arapça tarihler dikkat çekerken, diğer yüzlerinde atın üzerinde yer alan farklı süvari formları (elinde mızrak, cida, kargı, yay ve diğer silahları bulunan) tam olarak yerleşik İslâmi tesirlerin sosyal yapıya nüfuz edemediğini göstermesi açısından kayda değerdir (Tehhid, 1321/IV: 107-256). Aradan yüz yıl geçmeden yerini stilistik olarak Pers sikke darbetme geleneğine bırakmaya başlayan Anadolu Selçuklu sikkeleri, zamanla eski Türk tesirinden kopacaklardır (Kucur, 2018: 298).

Selçuklu sikkelerinde, öncelikli olarak sikkenin üzerinde kestirenin adı, babasını adı, resmi unvanı, lakabı, künnyesi diğer sıfatları, tâbi ise metbû hükümdarın adı ve unvanı ile tanıdığı halifenin adına yer verilirdi (Kucur, 2013: 361). Sikkelerde kullanılan unvanlar ve anlamları verilerek değişimin seyri ortaya konulmaya çalışılacaktır (Aykut, 2000: 131-140). Lakab ve künnyelerin detaylı incelenmesi, makalenin sınırlılık alanını aşağıda için ayrıntıya girilememiştir.

عز الدين
عزالدنيا و الدين

İzzeddin- Dinin kudreti, yüceliği.

İzzu'd-dünya ve'd-din -Dünya ve dinin izzeti-ululuğu-yüceliği. Bu unvan, Selçuklu sultanları arasında diğer unvanlara göre daha az kullanılmıştır.

KE:Env.7177/KE:Env:6652

عزالدنيا و الدين عزالدين

Resim 22. Ç.:22.5x21.5 mm, A.:4.930 gr. AE. Fels. Ç.:18.5x17 mm, A.:1.947 gr. AE. Fels. Ç.:18.5x17 mm, A.:1.947 gr. AE. RR. İzzeddin- Dinin kudreti, yüceliği.

İzzu'd-dünya ve'd-din -Dünya ve dinin izzeti-ululuğu-yüceliği.

Ön tarafında izzo'd-dünya, arka tarafında ise tam olarak anlaşılmayan bir imparator büstünün yanında ve'd-din yazısı mevcuttur. Üstad Kamil Eron tarafından Anonim Selçuklu felsi olarak tanımlanmıştır. Bazı uzmanlar, Saltukoğullarına ait olduğunu da düşünmektedir. Ön yüzünde "izz" yazısı, arka yüzünde ise "eddin" yazısı yer alır, ortasında noktalı olarak çerçevelenmiş büyük bir hac resmi mevcuttur. Saltuklu olabileceği üzerinde durulmaktadır, alan otoritelerinden Kamil Eron, Anonim Selçuklu felsi olarak tasnif etmiştir. Sikkenin çift darbli ya da farklı bir tip olabileceği üzerinde durulmaktadır.

السلطان المعظم
es- sultani'l-mu'azzam-Büyük-yüce sultan.

**KE:Env.6905/Yİ:41/Zeno:205497/BHK:Env.4836/KE:Env.7208/Yİ:41/
Zeno:205497/BHK:Env.7744**

السلطان المعظم مسعود بن قلچ ارسلان
السلطان المعظم مسعود بن قلچ ارسلان

Resim 23. Ç.:23.1x19.5 mm, A.:4.546 gr. AE. RR. Fels. Ç.:17.5x15.5 mm, A.:2.438 gr. AE. RR. Fels.

es-sultanü'l- mu'azzam Mesud bin Kılıç Arslan
es-sultanü'l- mu'azzam Mesud bin Kılıç Arslan

Sikkenin ön yüzünde es-sultanü'l mu'azzam Mesud bin Kılıç Arslan yazılıdır. Arka yüzünde ise, sağ elinde haçlı globus, sol elinde labarum tutan Bizans kralının figürü vardır. I. Rükneddin Mesud bin Kılıç Arslan, H.509-550-1/M.1116-1156 tarihleri arasında hüküm sürmüştür (İzmirlier, 2010: 41).

Sikkenin ön yüzünde es-sultanü'l mu'azzam Mesud bin Kılıç Arslan yazılıdır. Arka yüzünde ise, sağ elinde haçlı globus, sol elinde labarum tutan Bizans kralının figürü vardır. (Kucur, 2018: 103) I. Rükneddin Mesud bin Kılıç Arslan, H.509-550-1/M.1116-1156 tarihleri arasında hüküm sürmüştür.

السلطان المظيم العبد الضيف
الخاتم إلى رحمت الله

es-sultanü'l mu'azzam, el-abdü'z-zaif - Büyük-yüce sultan, aciz, zayıf kul.
el muhtaç ila rahmetullah-Allah'in rahmetine muhtaç olan.

SA:30403/Zeno:250840/258692/Yİ:52/KE:Env.2656/Zeno:162310/55192/BHK:Env.7762

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْإِمَامُ النَّصَارَى الْأَنْصَارُ لَدِينُ اللَّهِ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ضَرَبَ هَذَا الْدِرْهَمَ بِقُوَّتِيهِ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
السلطان المظيم قلچ ارسلان سنة ٥٩١
”مسعود بن قلچ ارسلان العبد الضيف الخاتم الى رحمت الله ضرب هذا الدرهم انکوریه“

Resim 24. Ç.:22.5x22 mm, A.:2.541 gr. AR. RRR. Dirhem. Ç.:27.5x25.2 mm, A.:7.284 gr. AE. RRR. Fels.

Ön tarafında lâ ilâhe illallâhu vahdehu lâşerîke leh, el İmâm en-Nâsır liDîni'llâh emîrü'l mü'minîn, duribe haze'd dirhem bi Konya, arka tarafında Muhammed resulallah sallallahu aleyhi, es sultanü'l mu'azzam Kılıç Arslan, H.591/M.1194-5 (Aykut, 2000: 277) tarihi yazılıdır (icollector.com-i28667139). Bu yıla (590) ait örnek literatürde mevcut değildir (İzmirlier, 2010: 41). II. İzzeddin Kılıç Arslan bin Mesud, H.551-588/ M.1155-1192 yılları arasında hüküm sürmüştür.

Ön yüzünde Mesud bin Kılıç Arslan bin Mesud (ortak hâkimiyet dönemi), arka tarafında el abdü'z-zaif el muhtaç ila rahmetullah, etrafında haza el fulüs bi Ankara yazılıdır ve H.587-9/ M.1191-1193 tarihlidir (Artuk, 1971:353; Aydın, 1994:25). Mesud bin Kılıç Arslan bin Mesud, Engürü-Ankara Melîki'dir. Bölünmüş ya da paylaşılmış sultanlık dönemi olarak da bilinen bir hükümdarlık zamanıdır.

بن قلچ ارسلان ملك ثاه ابوالفتح
”السلطان المظيم كيخسرو بن قلچ ارسلان“

ebu'l feth Melikşâh bin Kılıçarslan-Fetih babası, fetih yapan Melikşâh bin Kılıçarslan.

Zeno:131889/KE:Env.1278/BHK:Env.4849/KEK:Env.6580/Zeno:37269/Yİ:95

بن قلچ ارسلان ملك شاه ابوالفتح
”السلطان المظيم كيخسرو بن قلچ ارسلان“

Resim 25. Ç.:18x16.5 mm, A.:2.721 gr. AE. RRR. Fels. Ç.:25.5x18 mm, A.:4.006 gr. AE. RR. Fels.

Ön yüzünde ebu'l feth Melikşâh bin Kılıç Arslan yazısı, arka yüzünde ise sağa doğru süvarinin arkasında, atın terkisinde insan formunda bir melek vardır. Darb yeri bulunmamaktadır ama alan uzmanları darb yerinin Kayseri olduğunu düşünmektedir. II. Melikşâh bin Kılıç Arslan, H.593/4-595/ M.1197-1198 tarihleri arasında hüküm sürmüştür. Solda yer alan büyük felstir.

Ön tarafında es-sultanü'l mu'azzam Keyhüsrev bin Kılıç Arslan yazılıdır, arka tarafında ise atın üzerindeki süvarinin sağ elinde kılıç vardır. Sikke, H.600-607/M.1203-1211 yılları arasında darbedilmiştir. Darb yeri ve tarihi belli değildir. I. Giyaseddin Keyhüsrev bin Kılıç Arslan, H.588/592/M.1192-1197/H.601-606/M.1205-1211 yılları arasında tahtta kalmıştır (İzmirlier, 2010:95). İkinci sultanat dönemine aittir (Artuk, 1971:357).

السلطان المعظم ابوالفتح الملة الله
”السلطان العظيم“

es-sultanü'l mu'azzam ve'd-din ebu'l-feth, el minnetullahi- Büyük-yüce sultan, fetih babası, ancak Allaha minnet edilir-lütuf ve ihsan Allah'a mahsuştur.

es-sultanü'l a'zam- Büyük-yüce sultan.

Zeno:51716/278485/Yı:97/KE:Env.1002/Zeno:64469/BHK:Env.7789

السلطان المعظم ابوالفتح كيخرسرو بن قلچ ارسلان ضرب مالطيه الملة الله
”الملة الله السلطان العظيم كيخرسرو بن قلچ ارسلان غياث الدين ضرب مالطيه“

Resim 26. Ç.:21.1x20.5 mm, A.:3.017 gr. AE. RR. Fels. Ç.:21x19.5 mm, A.:2.340 gr. AE. R. Fels.

Ön tarafında es-sultanü'l mu'azzam ve'd-din ebu'l-feth, Keyhüsrev bin Kılıç Arslan, el minnetullahi yazılıdır, arka tarafında ise atın üzerindeki süvarinin sağ elinde kılıç vardır. Sikke, H.600-607/M.1203-1211 yılları arasında darbedilmiştir. Darb yeri Malatya'dır. I. Giyaseddin Keyhüsrev bin Kılıç Arslan, H.588/592/M.1192-1197/ H.601-606/M.1205-1211 yılları arasında tahtta kalmıştır (Artuk, 1971:357). İkinci sultanat dönemine aittir (İzmirlier, 2010:97).

Ön yüzünde el minnetullahi es-sultanü'l a'zam Keyhüsrev bin Kılıç Arslan, arka yüzünde giyaseddinin yazısının altında süvari atın üzerinde sağ elinde kılıç tutar şekilde resmedilmiştir, altında ise Malatya yazısı yer alır. Darb tarihi yoktur. I. Giyaseddin Keyhüsrev bin Kılıç Arslan, H.588/592/ M.1192-1197/H.601-606/M.1205-1211 yılları arasında tahtta kalmıştır (İzmirlier, 2010:95).

أملك القاهر
”السلطان القاهر“

el-melikü'l kahir, Üstün gelen, galip gelen, kahreden melik, kahreden melik.
es-sultanü'l kahir-Üstün gelen, galip gelen, kahreden melik, kahreden sultan.

KE:Env.3882/EO:Env./Zeno:144085/Yı:83/SA:25-475/EO:Env.721/Zeno:212964

أَمْلَكُ الْقَاهِرِ سُلَيْمَانُ شَاهُ بْنُ قَلْجَ اِرْسَلَانٍ ضُرِبَ فِي سَنَةِ ٥٩٨
السلطان القاهر سليمان شاه بن قلچ ارسلان ضرب في سنة ٥٩٨

Resim 27. Ç.:29x28.5 mm, A.:7.309 gr. AE. R. Fels. Ç.:24.5x24 mm, A.:6.702 gr.AE. C. Fels.

Ön yüzünde el-melikü'l kahir Süleymanşâh bin Kılıç Arslan yazılıdır. H.598/M.1201-2 tarihlidir. Arka yüzünde atın üzerinde süvari elinde trident (üç dişli) formlu mızrak-teber tutmaktadır (İzmirlier, 2010:83). Tokat Meliki iken darbettirmiştir. II. Rükneddin Süleymanşâh bin Kılıç Arslan, H.595-600/M.1198-1203 yılları arasında hüküm sürmüştür (Hcr.12871).

Ön yüzünde duribe fi es-sultanü'l kahir Süleymanşâh bin Kılıç Arslan yazılıdır. H.595-6/M.1393-4 tarihlidir (SA:25-475). Kayseri ? darblidir. Arka yüzünde atın üzerinde süvari elinde trident formlu mızrak-teber tutmaktadır (İzmirlier, 2010:83). II. Rükneddin Süleymanşâh bin Kılıç Arslan, H.595-600/M.1198-1203 yılları arasında hüküm sürmüştür.

السلطان الغالب
es-sultanü'l gâlib-Gâlib sultan.

KE:Env.1473/Zeno:172811/69280/Yı:107

الإمام الناصر لدين الله أمير المؤمنين السلطان الغالب كيكاووس بن كيخسرو
الإمام الناصر لدين الله أمير المؤمنين السلطان الغالب كيكاووس بن كيخسرو

Resim 28. Ç.:26.5x26 mm, A.:4.414 gr. AE. C. Fels. Ç.:26x24.5 mm, A.:4.921 gr. AE. C. Fels.

Ön yüzünde el İmâm el Nâṣir li-Dînillâh emîrû'l mü'minîn, arka yüzünde es-sultanü'l gâlib Keykavus bin Keyhüsrev yazılıdır (İzmirlier, 2010:107). Sikkenin darb tarihi ve kesildiği yer mevcut değildir. I. İzzeddin Keykavus bin Keyhüsrev, H.607-616/ M.1211-1220 yılları arasında hüküm sürmüştür (İzmirlier, 2010: 107). Hâkimiyet yılları, Halife el Nâṣir Li-dinillâh, H.575-622/ M.1179-1226 dönemine tekabül etmektedir (Artuk, 1971: 357).

Ön yüzünde el İmâm el Nâṣir li-Dînillâh emîrû'l mü'minîn, arka yüzünde es-sultanü'l gâlib Keykavus bin Keyhüsrev yazılıdır (İzmirlier, 2010:107). I. İzzeddin Keykavus bin Keyhüsrev, H.607-616/M.1211-1220 yılları arasında hüküm sürmüştür. Hâkimiyet yılları, Halife el Nâṣir Li-dinillâh, H.575-622/ M.1179-1226 dönemine tekabül etmektedir (Artuk, 1971: 357).

السلطان المعظم عالا الدنيا والدين
”السلطان المعظم علا الدنيا والدين ابوفتح“

es-sultanü'l-mu'azzam ala'd-dünya ve'd-din- Büyük-yüce sultan, dünyanın ve dinin ulusu-dini ve dünyayı yükselten

es-sultanü'l mu'azzam ala'd-dünya ve'd-din ebu'l-feth- Büyük-yüce sultan, dünyanın ve dinin ulusu-dini ve dünyayı yükselten, fetheden, fatih, fetih babası.

KE:Env.609/Zeno:194700/KE:Env.7123/Zeno:166400/Yı:134

الامام الناصر لدین الله امیر المؤمنین السلطان المعظم عالا الدنيا والدين كي خسرو هذ ا الدرهم ضرب سیواس سنہ ٦١٧
الامام المستنصر بالله امیر المؤمنین سنہ ٦٢٤ السلطان المعظم علا الدنيا والدين ابوفتح بن
”كى خسرو هذ ا الدرهم ضرب سیواس“

Resim 29. Ç.:24.9x24.8 mm, A.:2.771 gr. AR. C. Dirhem. Ç.:21.8x21.5 mm, A.:2.786 gr. AR. RRR.

Dirhem.

Ön yüzünde el İmâm el Nâsır li-Dinillah emîrû'l mü'minîn, etrafında H.617/M.1220-1 yılı, arka tarafında es-sultanü'l mu'azzam ala'd-dünya ve'd-din Keykubad bin Keyhüsrev, etrafında haza el dirhem duribe bi Sivas yazılıdır (SA: 27-623; İzmirliler, 2010: 159).

Ön yüzünde el İmâm el Müstansîr bî'llâh emîrû'l mü'minîn, sene H.624/M.1226-7, arka yüzünde es-sultanü'l mu'azzam ala'd-dünya ve'd-din ebu'l-feth bin Keyhüsrev, haza el dirhem duribe Sivas yazılıdır. I. Alaaddin Keykubad bin Keyhüsrev, H.616-634/M.1219-1237 yılları arasında hüküm sürdürmüştür (İzmirliler, 2010: 159).

السلطان المعظم
”السلطان الاعظم“

es-sultanü'l mu'azzam- Büyük-yüce sultan.
es-sultanü'l a'zam- En büyük-yüce sultan.

Zeno:38920/36446/109864/Yı:159

الامام الناصر لدین الله امیر المؤمنین السلطان المعظم كيقياد بن كي خسرو“
”الامام المستنصر بالله امیر المؤمنین السلطان الاعظم كيقياد بن كي خسرو“

Resim 30. Ç.:21.5x21 mm, A.:4.017 gr. AE. C. Fels. Ç.:18.5x16.5 mm, A.:3.712 gr. AE. C. Fels.

Ön tarafında el İmâm el Nâsır li-Dinillah emîrû'l mü'minîn, arka tarafında es-sultanü'l mu'azzam Keykubad bin Keyhüsrev yazısı mevcuttur. Sikke, H.616-622/M.1219-1226 yılları arasında kesilmiştir, darb yeri belli değildir.

I. Alaaddin Keykubad bin Keyhüsrev, H.616-634/M.1219-1237 yılları arasında hüküm sürdürmüştür (İzmirli, 2010: 159). Halife el Nasr, H.575-622/ M.1179-1226 dönemine tekabül etmektedir.

Ön yüzünde el İmâm el Mûstansîr bî'llâh emîrû'l mü'minîn, arka yüzünde es-sultanü'l a'zam Keykubad bin Keyhüsrev yazılıdır. Darp tarihi ve yeri yoktur. Fels, döneme ait dirhemler esas alınarak gümüş kaplama şeklinde darbedilmiş olabilir. Benzer örnek www. eroncoins.com'da yer almaktadır (KE: Env. No:1414). I. Alaaddin Keykubad bin Keyhüsrev, H.616-634/ M.1219-1237 yılları arasında hüküm sürdürmüştür, Halife el Mûstansîr bî'llâh, H.623-640/M.1226-1243 dönemine tekabül etmektedir.

”رَكْنُ الدِّنِيَا وَ الدِّينِ الْفَتْحِ“

Rükne'd-dünya ve'd-din ebu'l-feth-Dünya ve dinin temeli-dünya ve dinin direği, fatih, fetih babası.

KE:Env.3356/Zeno:178165/BHK:Env.4325/Zeno:178165/KE:Env.6013/BHK:Env.9382

”رَكْنُ الدِّنِيَا وَ الدِّينِ الْفَتْحِ جَهَانْ بْنُ طَغْرُلْ“
”رَكْنُ الدِّنِيَا وَ الدِّينِ الْفَتْحِ جَهَانْ بْنُ طَغْرُلْ“

Resim 31. Ç.:29x20.5 mm, A.:4.588 gr. AE. RRR. Fels. Ç.:22x21.5 mm, A.:2.827 gr. AE. RR. Fels.

Ön tarafında rükned'dünya ve'd-din ebu'l feth Cihan bin Tuğrul, arka tarafında ise bağdaş kurarak oturan bir hükümdar tasviri vardır. Erzurum darblıdır ve H.628/M.1230-1 ? yılına tarihlenen bir sikkedir. Cihanşâh, H.622-628/M.1225-1230 tarihleri arasında Melîk olarak Erzurum'da hüküm sürdürmüştür.

Ön tarafında rükned'dünya ve'd-din ebu'l feth Cihan bin Tuğrul, arka tarafında ise bağdaş kurarak oturan bir hükümdar tasviri vardır. Erzurum darblıdır ve H.628/M.1230-1 ? yılına tarihlenen bir sikkedir. Cihanşâh, H.622-628/M.1225-1230 tarihleri arasında Melîk olarak Erzurum'da hüküm sürdürmüştür.

”السُّلْطَانُ الْأَعْظَمُ غَيَاثُ الدِّنِ وَ الدِّينِ“
”السُّلْطَانُ الْأَعْظَمُ“

es-sultanü'l a'zam giyase'd-dünya ve'd-din- Büyük-yüce sultan, dünya ve dinin koruyucusu.
es-sultanü'l mu'azzam- Büyük-yüce sultan.

Zeno:178485/KE:Env.639/BHK:Env.3645/Zeno:187024/281737/121309

”الاَمَامُ الْمُسْتَنْصَرُ بِاللهِ اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ السُّلْطَانُ الْأَعْظَمُ غَيَاثُ الدِّنِيَا وَ الدِّينِ كِيْخُسْرُوْبِنْ كِيْقَبَادْ ضُرُبْ بِقُونِيَّهِ سَنَةٌ ٦٣٩“
”يَسِّرُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ الْأَمَامُ الْمُسْتَنْصَرُ بِاللهِ“
”امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ سَنَةٌ ٦٤٢ السُّلْطَانُ الْأَعْظَمُ كِيْخُسْرُوْبِنْ كِيْقَبَادْ اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ هَذَا الدِّرْهَمُ ضُرُبَ مِنْ مَدِينَةِ سِيُواْسِ“

Resim 32. Ç.:20.5x20 mm, A.:1.902 gr. AR. C. Dirhem. Ç.:22x21.5 mm, A.:2.656 gr. AR. C. Dirhem.

Ön yüzünde el İmâm Mûstansîr bî'llâh emîrû'l mü'minîn, arka yüzünde es-sultanü'l a'zam giyase'd-dünya ve'd-din Keyhüsrev bin Keykubad, duribe bi Konya, sene H.639/M.1241-2 yazılıdır. II. Giyaseddin Keyhüsrev bin Keykubad, H.634-644/ M.1237-1246 yılları arasında hüküm sürdürmüştür. Halife el Mûstansîr bî'llâh, H.623-640/M.1226-1243 dönemine tekabül etmektedir.

Ön tarafında bismillahirrahmanirrahim, kelime-i tevhid, el İmâm el Mûstansîr bî'llâh emîrû'l mü'minîn sene H.642/M. 1244/1245 ?, arka tarafında es-sultanü'l mu'azzam Keyhüsrev bin Keykubad emîrû'l mü'minîn, haza el dirhem duribe medinetü'l Sivas yazılıdır (İzmirlier, 2010:204). II. Giyaseddin Keyhüsrev bin Keykubad, H.633-644/M.1237-1246 yılları arasında hüküm sürdürmüştür.

السلطان الاعظم ظل الله في العالم
عز الدين و الدين

es-sultanü'l a'zam zillullah-ı fi'l âlem- En büyük-yüce, Allah'in yeryüzündeki gölgesi.
izzu'd-dünya ve'd-din- Dünya ve dinin ulusu-dünyanın ve dinin izzeti.

KE.Env.6428/Zeno:211189/Yİ:212/KE:Env.2762/Zeno:52511

يسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا الله محمد رسول الله الامام المستعصم بالله
امير المؤمنين في سنة ٦٤٥ السلطان الا عظيم ظل الله في العالم عز الدين و الدين كيماوس بن كيحسرو قاسم امير المؤمنين هزا
الدر هم ضرب مدينه قونيه
بسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا الله محمد رسول الله الامام المستعصم بالله امير المؤمنين في سنة ٦٤٦ السلطان الا عظيم ظل الله
في العالم عز الدين و الدين كيماوس بن كيحسرو هزا الدر هم ضرب قونيه

Resim 33. Ç.:21.5 mm, A.:2.861 gr. AR. RR. Dirhem. Ç.:20.6x20.5 mm, A.:2.925 gr. AR. C. Dirhem.

Ön yüzünde bismillahirrahmanirrahim, kelime-i tevhid, el İmâm el Muşa'sım Billah emîrû'l mü'minîn, fi sene H.645/1247-8, arka yüzünde es-sultanü'l a'zam zillullah-ı fi'l âlem izzu'd-dünya ve'd-din Keykavus bin Keyhüsrev Kasım emîrû'l mü'minîn, haza el dirhem duribe bi medine-i Konya yazılıdır. Besmeleli olan nadir tiplerdir (İzmirlier, 2010:212). II. İzzeddin Keykavus bin Keyhüsrev, H.644-667/655-660/M.1257-1262 tarihleri arasında iki kez tahta çıkmıştır. Halife Muşa'sım Billah, H.640-656/M.1242-1258 dönemine tekabül etmektedir (Artuk, 1971:360).

Ön yüzünde bismillahirrahmanirrahim, kelime-i tevhid, el İmâm el Muşa'sım Billah emîrû'l mü'minîn, fi sene H.646/M.1248-9, arka yüzünde es-sultanü'l a'zam zillullah-ı fi'l âlem izzu'd-dünya ve'd-din Keykavus bin Keyhüsrev, haza el dirhem duribe bi Konya yazılıdır (Biddr.282084). II. İzzeddin Keykavus bin Keyhüsrev, H.644-667/655-660/M.1257-1262 tarihleri arasında iki kez tahta çıkmıştır. Halife Muşa'sım Billah, H.640-656/M.1242-1258 dönemine tekabül etmektedir.

السلطان الاعظم

عز الدين و الدين

es-sultanü'l a'zam- En büyük-yüce.

izzu'd-dünya ve'd-din- Dünyanın ve dinin izzeti-dünya ve dinin yardımcısı.

Zeno:155636/KE:Env.1413/Zeno:5510/Yİ:255/BHK:Env.4961

الامام المستعصم بالله امير المؤمنين السلطان الا عظيم عز الدين و الدين
السلطان الا عظيم عز الدين و الدين

Resim 34. Ç.:22.5x21.5 mm, A.:3.508 gr. AE. C. Fels. Ç.:18x17 mm, A.:2.093 gr. AE. RR. Fels.

Ön yüzünde el İmâm el Mustâ'sım Billah emîrû'l mü'minîn, arka yüzünde es-sultânî'l a'zam izzu'd-dünya ve'd-din yazılıdır. II. İzzeddin Keykavus bin Keyhüsrev, H.644-667/655-660/M.1257-1262 tarihleri arasında iki kez tahta çıkmıştır. Halife Mustâ'sım Billah, H.640-656/M.1242-1258 dönemine tekabül etmektedir (Artuk, 1971:360).

Ön tarafında es-sultânî'l a'zam izzu'd-dünya ve'd-din yazılıdır (İzmirlier, 2010:255). Arka tarafında ise tahtta oturan bir hükümdar vardır. Konya darbî olduğu düşünülmektedir. II. İzzeddin Keykavus bin Keyhüsrev, H.644-667/655-660/ M.1257-1262 yılları arasında hüküm sürmüştür, H.644?/M.1246-7 tarihlidir, iki kez tahta çıkmıştır.

Halife Mustâ'sım Billah dönemine H.640-656/M.1242-1258 tekabül etmektedir (Artuk, 1971:369).

”الله رکن الدين اولفتح عظيم“

el minnetü lillah es sultanü'l a'zam rükne'd-dünya ve'd-din ebu'l feth- Ancak Allah'a minnet edilir-lütuf ve ihsan Allah'a mahsuştur, büyük-yüce sultan, dünya ve dinin direğî-dünya ve dinin temeli, fatih, fetheden, fetihbabası (Kucur, 2014:365-8).

KEK:Env.960/BHK:Env.8213/Zeno:? /Yı:280/BHK:Env.4244

لا اله الا الله محمد رسول الله ضرب لولو سنة ٦٦٠ الملة الله السلطان
الا عظم رکن الدين اولفتح قلچ ارسلان بن کیخسرو
الملة الله الامام المستصم بالله امير المؤمنین ضرب بالقیصریه سنة ٦٦١ السلطان
الاعظم رکن الدين اولفتح قلچ ارسلان بن کیخسرو

Resim 35. Ç.:21.5x20.5 mm, A.:2.848 gr. AR. C. Dirhem. Ç.:22x21.9 mm, A.:2.783 gr. AR. RRR. Dirhem.

Ön yüzünde kelime-i tevhid, etrafında duribe Lulu ve sene H.660/M.1261-2, arka yüzünde el minnetü lillah el sultanü'l a'zam rükne'd-dünya ve'd-din ebu'l feth Kılıç Arslan bin Keyhüsrev yazılıdır. IV. Rükneddin Kılıç Arslan bin Keyhüsrev, H.646-647/M.1248-9/H.660-664/M.1261-1266 yılları arasında iki kez tahta çıkararak hüküm sürmüştür.

Ön yüzünde el minnetü lillah, el İmâm el Mustâ'sım Billah emîrû'l mü'minîn sene H.661/M.1262-3, duribe bi Kayseri, (İzmirlier, 2010:280) arka yüzünde es-sultânî'l a'zam rükne'd-dünya ve'd-din ebu'l feth Kılıçarslan bin Keyhüsrev yazılıdır. IV. Rükneddin Kılıç Arslan bin Keyhüsrev, H.646-647/M.1248-9/H.660-664/M.1261-1266 yılları arasında iki kez tahta çıkararak hüküm sürmüştür.

”الله رکن الدين اولفتح عظيم“

el minnetü lillah, es-sultânî'l a'zam rükne'd-dünya ve'd-din- Ancak Allah'a minnet edilir-lütuf ve ihsan Allah'a mahsuştur, en büyük-yüce, dünya ve dinin temeli.

KE:Env.7019/Zeno:55828/125905/Yı:317/KE:Env.1624/Zeno:55828/125905

المنة لله ضرب الفلوس بعدن بازار السلطان الا عظم ركن الدنيا والدين قلچ ارسلان بن كيحسرو
”المنة لله ضرب الفلوس بعدن بازار السلطان الا عظم ركن الدنيا والدين قلچ ارسلان بن كيحسرو“

Resim 36. Ç.:18x15.5 mm, A.:2.361 gr. AE. RR. Fels. Ç.:15.5x11.5 mm, A.:1.441 gr. AE. RR. Fels.

Ön yüzünde el minnetü lillah, duribe haza el füls Maden Bazar, arka yüzünde es sultanü'l a'zam rükne'd-dünya ve'd-din Kılıç Arslan yazılıdır (İzmirlier, 2010:317). IV. Rükneddin Kılıç Arslan bin Keyhüsrev, H.646-647/M.1248-9 yılları arasında hüküm sürmüştür.

Ön yüzünde el minnetü lillah, duribe haza el füls Maden Bazar, arka yüzünde es sultanü'l a'zam rükne'd-dünya ve'd-din Kılıç Arslan yazılıdır (İzmirlier, 2010:317). IV. Rükneddin Kılıç Arslan bin Keyhüsrev, H.646-647/M.1248-9 yılları arasında hüküm sürmüştür.

السلطان الا عظم عز الدين ركن الدنيا والدين
”عال الدنيا والدين براهين امير المونين“

es-sultanü'l a'zam izzu'd-dünya ve'd-din- En büyük-yüce sultan, dünyanın ve dinin izzeti-dünya ve dinin yardımcısı.

alaa'd-dünya ve'd-din, burhanu-berahin emîrû'l mü'minîn-dîni ve dünyayı yücelten-dünyanın ve dinin ulusu, emîrû'l mü'minîn'in gücünün tanıkları-delilleri.

KE:Env.2805/Zeno:125036/Yı:232/ KE:Env.5398/Zeno:135569/249482

لا اله الا الله رسول الله الامام المستعصم بالله امير المؤمنين ضرب بقونيه سنة ٦٤٧ السلطان الا عظم عز الدين ركن الدنيا والدين
كىكاوس ركن الدنيا والدين قلچ ارسلان عال الدنيا والدين كيقياد بن كيحسرو براهين امير المونين
لا اله الا الله رسول الله الامام المستعصم بالله امير المؤمنين ضرب قونيه سنة ٦٤٧ السلطان الا عظم عز الدين ركن الدنيا والدين
”كىكاوس ركن الدنيا والدين قلچ ارسلان وعال الدنيا والدين كيقياد بن كيحسرو براهين امير المونين“

Resim 37. Ç.:21x20 mm, A.:2.614 gr. AR. C. Dirhem. Ç.:22x21 mm, A.:3.065 gr. AE. RRR. Fels.

Ön yüzünde kelime-i tevhid, el İmâm el Muşa'sım Billah emîrû'l mü'minîn, duribe bi Konya fi sene H.648/M.1250-1, arka yüzünde es-sultanü'l a'zam izzu'd-dünya ve'd-din Keykavus rükne'd-dünya ve'd-din Kılıç Arslan ve alaa'd-dünya ve'd-din Keykubad beni Keyhüsrev berahin emîrû'l mü'minîn yazılıdır. Üç Kardeş Dönemi,(Sixbid.2987956) II. Keyhüsrev'in oğulları, II. İzzeddin Keykavus, IV. Rükneddin Kılıç Arslan ve II. Alaaddin Keykubat'in tahtta olduğu müşterek dönemdir (İzmirlier, 2010:232).

Ön yüzünde kelime-i tevhid, el İmâm el Muşa'sım Billah emîrû'l mü'minîn, duribe Konya, sene H.647/M.1249-50, arka yüzünde es-selâtînû'l a'zam izzu'd-dünya ve'd-din Keykavus ve rükne'd-dünya ve'd-din Kılıç Arslan ve alaa'd-dünya ve'd-din Keykubad beni Keyhüsrev berahin emîrû'l mü'minîn yazılıdır.
”الملك لله السلطان الاعظم غيات الدنيا والدين ابوفتح براهين امير المونين“

el mülkü lillah, es-sultanü'l a'zam guyase'd-dünya ve'd-din ebu'l feth- Sultanat-mülk Allah'ındır, en büyük-yüce, dünya ve dinin koruyucusu-dünya ve dinin yardımıcısı, fatih, fethin babası.
guyase'd-dünya ve'd-din berahin-burhan emîrü'l mü'minîn- Dünya ve dinin koruyucusu-dünya ve dinin yardımıcısı, emîrü'l mü'minîn delileri.

Zeno:22544/KEK:Env.1158/KE:Env.988/BHK:Env.4657

الملك لله ضرب بدمينه فونته في سنة ٦٦٦ السلطان الاعظم غيات الدنیا والدین ابولفتح کیخسرو بن قلچ ارسلان
لا اله الا الله محمد رسول الله الامام المعصوم امير المؤمنین ضرب ارزنجان ٦٦٦ السلطان الاعظم غيات الدنیا والدین
کیخسرو بن قلچ ارسلان برهان امير المؤمنین

Resim 38. Ç.:22.5x20 mm, A.:2.781 gr. AR. A. Dirhem. Ç.:23.1x23 mm, A.:2.848 gr. AR. A. Dirhem.

Ön yüzünde, ortada el mülkü lillah, etrafında duribe bi medine Konya, fi sene H.666/M.1267-8, arka yüzünde es- sultanü'l a'zam guyase'd-dünya ve'd-din ebu'l feth Keyhüsrev bin Kılıç Arslan yazılıdır. III. Giyaseddin Keyhüsrev bin Kılıç Arslan, H.664-682/M.1266-1284 tarihleri arasında hüküm sürmüştür.

Ön yüzünde, kelime-i tevhid, el İmâm el Masûm emîrü'l mü'minîn, duribe Erzincan, H.666/M.1267-8, arka yüzünde es-sultanü'l a'zam guyase'd-dünya ve'd-din Keyhüsrev bin Kılıç Arslan berahin-burhan emîrü'l mü'minîn yazılıdır. III. Giyaseddin Keyhüsrev bin Kılıç Arslan, H.664-682/M.1266-1284 tarihleri arasında hüküm sürmüştür.

العظمة لله السلطان الاعظم غيات الدنیا والدین ابولفتح
”السلطان الاعظم غيات الدنیا والدین ابولفتح“

el a'zametü-lillah, es-sultanü'l a'zam guyase'd-dünya ve'd-din ebu'l feth, es-sultanü'l a'zam guyase'd-dünya ve'd-din ebu'l feth-Büyüklük-a'zamet Allah'ındır, en büyük-yüce, dünya ve dinin koruyucusu-dünya ve dinin yardımıcısı, fatih, fetih babası (Kucur, 2014:363)

Zeno:95162/KE:Env.5361/BHK:Env.595/Zeno:?

لا اله الا الله محمد رسول الله ضرب سیواس سنة ٦٨٣ العظمة لله
”السلطان الاعظم غيات الدنیا والدین ابولفتح مسعود بن کیکاووس“

Resim 39. Ç.:25x23 mm, A.:2.706 gr. AR. C. Dirhem. Ç.:24.8x24 mm, A.:2.750 gr. AE. RR. Dirhem.

Ön yüzünde kelime-i tevhid, etrafında duribe Sivas, sene H.683/M.1284-5, arka yüzünde el a'zametü-lillah, es- sultanü'l a'zam guyase'd-dünya ve'd-din ebu'l feth Mesud bin Keykavus yazılıdır. II. Giyaseddin Mesud bin Keykavus, H.679-682/682-695/M.1280-1284/1284-1296 tarihleri arasında hüküm sürmüştür. İki kez tahta çıkmıştır.

Ön yüzünde kelime-i tevhid, etrafında duribe Sivas fi sene ?, arka yüzünde es-sultani'l a'zam giyase'd-dünya ve'd-din ebu'l feth Mesud bin Keykavus bin Keyhüsrev yazılıdır. II. Giyaseddin Mesud bin Keykavus, H.679-682/682-695/ M.1280-1284/1284-1296 tarihleri arasında hüküm sürdürmüştür. İki kez tahta çıkmıştır.

Değerlendirme ve Sonuç

Eski Türklerde farklı devletlere ait örnekleri verilen sikkelerin, kendilerine has tipolojik belirgin özellikleri vardır. İslâmi dönem öncesinde kullanılan sikkelerin runik (Göktürk) yazılı örneklerinde bazı boylara ait damgalar, boyu vurgulamak amacıyla hâkimiyet alameti şeklinde kullanılırken, Türgeslerin ve Karlukların darbettirdiği örneklerde de her iki kültürün (Türk-Pers) mali ilişkilerinde kolaylık sağlama amacıyla sikkeler, çift dilde Runik Yazı ve Sogd Yazısı nakşedilmiştir. İslâmi geleneğin oturmasıyla birlikte, ilk dönemlerde görülen kağanlara-sultanlara ait Türk adları, yerlerini Arap isimlerine, halifenin adını sikkelerde zikretmeyen Karahanlı kağanlarının daha sonra bu adları sıklıkla zikretmeye başladıkları, diğer Türk devletlerinde ise halifenin adının sikkelerde önemli bir vurgu olarak ön plana çıktığı görülür.

Karahanlılar, İslâmiyet'in kabulüyle birlikte Arapça ve Farsça unvanların önüne ya da arkasına kendi eski unvanlarını ekleyerek kullanmışlardır. Örneğin; arslan, kara, kadır, togan, bügra, tonga, tamgaç, çağrı, tuğrul, kılıç, kutluğ, bilge, öge ve daha birçok unvanı sikkelerin üzerine nakşederek ilk dönemlerde bu geleneği devam ettirmişlerdir. Bunların bazlarının isim olarak kullanıldığı da düşünülmektedir. Türklerde ongun (kutsal boy sembolü-hayvanı) olan hayvanların güç, kudret ve otorite tanımlama gibi özelliklerinin de olduğu unutulmamalıdır.

Selçuklu unvan, lakab ve küçyeleri sultanın otoritesini de tanımladığı için, kullanılan unvandan sultan hakkında fikir edinmek ve halkı arasında nasıl görüldüğünü anlamak da mümkündür. Özellikle halifeye bağlılıklarını ifade etmek için kullandıkları tanımlamalar, bağlılık derecelerini ve Müslümanların dini liderine gösterilen önemi vurgulaması açısından da şayan-ı dikkattir. Moğolların halifeyi katletmelerinden sonra sikkelerde bir daha halifenin adı ya da ona bağlılık bildiren herhangi bir ibare kullanılmamışlardır. Ayrıca Moğol baskısı sebebiyle bazı ibarelerin ve adların (Gazan Han) sikkelerde yer almaya başladığı da görülmektedir. Sikke kesiminde kullanılan kalıplar, geleneğe uygun olarak bazı küçük farklılıklarla ve çeşitli Selçuklu tarzı süslemelerle aynen devam ettirilmiştir.

Selçuklu sikkeleri üzerine yapılan akademik çalışmalar maalesef yeterli değildir (Kucur, 2019:467). Selçuklu sikkeleri gerek gümüş kalitesi gerekse yazı stilleri itibarıyle çok güzel kompozisyonla sahip örnekler olarak kabul edilmektedir. Sikkeler özellikle süslenmiş birer sanat eseri gibi darbedilmişlerdir, bu da dönemin estetik duyarlığını ve sanatta gelinen noktayı ortaya koyması açısından oldukça önemlidir. Kullanılan unvan, lakap ve tevkiler, Selçuklu devlet geleneğini yansıtması ve idari derecelendirme usulünü sergilemesi açısından, sikkeleri birinci dereceden kaynak konumuna getirmektedir (Aykut, 2000: 158).

Örneğin, Artuklular (1101-1409) bulundukları konum (Mardin, Amid-Diyarbakır, Hasankeyf ve Harput) sebebiyle, ilim, sanat, ticaret ve diğer alanlarda çığır açan yeniliklere imza atma şansı yakalamıştır. Hristiyan, Musevi, Süryani ve Müslüman tebaa dışında, diğer azınlıkların da yer aldığı bu coğrafi çevre, farklı din ve etnik grupların her çeşit imkânı seferber etmesi üzerine, bu beyliği bir kültür merkezi haline dönüştürükleri görülür. Sikkelerde görülen Roma formu, Türklerde ait kutsal hayvanlar, Pers sikke sanatının nadir örnekleri adeta melez bir medeniyetin inşa edilmesine yardımcı olmuş, Arapça tesirini muhafaza ederken, Farsça sikkelerde eşit ölçüde kullanılmıştır (Artuk, 1993: 91).

Artuklu sikkeleri adeta birer darb harikasıdır. Resim sanatı her yönüyle, bütün göz doyurucu özellikleriyle kullanılmış, Roma-Grek-Pers sanatının incelikleri, sikkeleri adeta birer sanat eseri haline dönüştürmüştür (Damalı, 2001: 175). Kullanılan bey isimlerinden konar göçerler ile yerleşikler arasında tam olarak bir kaynaşmanın yaşanmadığı ama zaman içinde diğer kültür coğrafyalarında olduğu gibi kısa bir süre sonra İslâm medeniyet dairesinin sahip olduğu nüfuzla İlgazi, Yavlak, Yörükaslan, Alp, Karaaslan, Belek ve Timurtaş gibi isimleri, İslâmi adlarla yavaş yavaş değiştirmeye başladığı görülür. (Uykur, 2017: 155). Sonraki dönemlerde ise devlet erkânının daha çok farklı İslâmi lakap ve unvanları kullanma yoluna gittikleri anlaşılmaktadır (Galib, 1311/I: 24-84).

2560'ın üzerinde sikke incelenerek, hâkimiyet anlayışı ve devlet yönetimi açısından yaşanan değişim seyri, unvanların, lakapların ve künnyelerin verileri ışığında değerlendirilmeye çalışılmıştır. Farklı devletlere ait olan sikkelerin unvan, lakap ve künne yönüyle incelenmesi her birinin ayrı bir araştırma ile ele alınmasını gerektirmektedir. Perspektif geniş ve devlet sayısı fazla olduğu için, sayfa-kelime sınırlaması sebebiyle lokal olarak detaya inilememiştir.

Kaynakça

- Amanbayeva, B.E., B. A. Kolçenko, A.T. Sulaymanova. (2015). “Pamyatniki VŞP na Ferganskom Otvetvlenii”, *Arheologîcheskie Pamyatniki na Kirgizistanskom Uçastke Velikogo Şelkovogo Puti*, Bişkek, 74-86.
- Arslan, İ. (2012). İlk Türk-İslâm Devletlerinde Hükümdarlık ve Hâkimiyet Semboller, *EKEV Akademi Dergisi*, 16(51), 73-92.
- Artuk, İ. ve Artuk C. (1971). *İstanbul Arkeoloji Müzeleri Teşhirdeki İslâmi Sikkeler Kataloğu*, C.I, İstanbul: Millî Eğitim Basımevi.
- Artuk, İ. ve Artuk C. (1993). *Artukoğulları Sikkeleri*, İstanbul: Sümer Kitabevi.
- Aydın, Ş. ve vd. (1994). *Yapı Kredi Sikke Koleksiyonu Sergileri*, C.II, İstanbul: Yapı Kredi Yayıncılığı.
- Aykut, Ş. N. (2000). *Türkiye Selçuklu Sikkeleri*, C.I, I. Mesud'dan I. Keykubad'a Kadar (510-616/1116-1220), İstanbul: Eren Yayıncılık.
- Babayar, G. (2007). *Köktürk Kağanlığı Sikkeleri Kataloğu*, Ankara: TİKA Yayınları.
- Belyayev, V., Nastich, V. ve Sidiroviç, S. (2012). The Coinage of Khitay:A New Evidence (On the Reign Title of the Western Liao Emperor Yelu Yilie), 3 Rd Assemani Symposium on Islamic Coins, Rome-Trieste, 128-143.
- Blake, R. P. (1937). The Circulation of Silver in the Moslem East Down to the Mongol Epoch. *Harward Journal of Asiatic Studies*, 2(3/4), 291-328.
- Buşakov, V. (2003). Tyurski Radopleminni Tamgi u Miski ta Silski Geralditsi, *Znak Visnik Ukrainskogo Gerldiçnogo Tovaristva*, 31.
- Damalı, A. (2001). *150 Devlet 1500 Sultan. İslâm Sikkeleri*, İstanbul: Nilüfer Damalı Eğitim Yayınları.
- Davidovich, E. A. (1954). Numizmatîceskie Materiali Dlya İstorii Razvitiya Feodalnih Otnošeniy v Sredney Azii pri Samanidah, *Trudi AN TadjSSR*, 27, 69-117.
- Davidovich, E. A. (1979). *Hoards of Ancient and Medieval Coins in Tajikistan*, Moskov: Vostochnaia Literatura Publishing.

- Fedorov, M. N. (1974). Političeskaya İstoriya Karahanidov ve Kontse Pervoy i Vtoroy Çetverti XI Veke. *Numizmatika i Epigrafika*, XI, 158-178.
- Fedorov, M. N. (2004). Qarakhanid Coins as so Source fort the History of Saghaniyan. *The Numismatic Chronicle*, 164, 201-208.
- Fedorov, M. N. (2014). The Osh Hoard of Copper Silver-Washed Dirhams Minted c.1128-1132, *The Numismatic Chronicle*, 162, 312-321.
- Gardner, P. ve D. Litt. (1886). *The Coins of the Greek and Scythic Kings of Bactria and India*, The British Museum, London: Printed by Order of the Trustees.
- Galib, İ. (1311). *Meskukat-ı Türkmeniye Kataloğu*, C. I, Kostantiniye: Maarif Matbaası.
- Genç, R. (2002). *Karahanlı Devlet Teşkilati*, Ankara: TTK Yayınları.
- Gözlü, A. (2017). Batı Anadolu Polislerinin (Kent Devletlerinin) Jeopolitiği ve Oluşumu”, *Foklor/Edebiyat*, 23(89), 27-36.
- İzmirlier, Y. (2010). *Anadolu Selçuklu Paraları*, İstanbul: Mas Matbaacılık.
- Haug, R. J. (2010). *The Gate of Iron The Making of the Eastern Frontier*, Michigan: Unpublished Doctoral Thesis.
- Hunkan, Ö. S. (2011). *Türk Hakanlığı (Karahanlılar)*, İstanbul: IQ Yayınları.
- Kamışev, A. (2002). *Rannesrednevekoviy Manetniy Kompleks Semireçya*, Bişkek: İzd. Rarited İfno.
- Kaşgari, M. (2007). Divanü Lugati't Türk, Haz.R. Dankoff, Çev.S. T. Yurteser, S. Erdi, İstanbul: Kabalcı Yayınları.
- Klyastorniy, S. G. (1986). “Osnovnie Çerti Sotsialnoy Struktury Drevneturuskikh Gosudarstv Tsentralnoy Azii (VI-X vv.), Klassi i Sosloviya v Dokapitalisticheskikh Obşchestvah Azii”, *Problemi Sotsialnoy Mobilnosti*, Moskva: Nauka, 217-228
- Koçnev, B. D. (1975). K İstoriï Denejnogo Obraşčeniya v Sredney Azii v XI. XII. vv.. *İMKA*, Vip. 12, 170-175.
- Koçnev, B. D. (1980). Novie Dannie po Genelogii i Hronologii Karahanidov. III *Vsesoyuznaya Tyurkologicheskaya Konferentsiya, Literatura i İstoriya*, TD. Taškent, 147-149.
- Koçnev, B. D. (1984). Zametki po Srednevekovoy Numizmatike Sredney Azii, Çast 6 (Rannee Srednevekove, Samanidi, Karahanidi). *İstoriia Materialnoy Kulturi Uzbekistana*, 19, 185-205.
- Koçnev, B. D. (1988). Togrıl Han i Togrıl Tegin (Numizmatičeskie Dannie k İstoriï Vostočnih Karahanidov vo Vtoroy Polovine XI v.). *EC.*, XXIV, 57-67.
- Koçnev, B. D. (1989). Voprosi Atributsii Rannekarahanidskikh Monet, *VİSİD*, 1, 255-267.
- Koçnev, B. D. (1990). “Torgovie Svyazi Vostočnogo Turkestana i Sredney Azii XI.-XII vv. Po Numizmatičeskim Dannim”, *Formirovanie i Razvitie Trass Velikogo Ŝelkovogo Puti v Tsentralnoy Azii v Drevnosti i Srednevekove*, TD., Taškent, 157-159.
- Koçnev, B. D. (1994). Drevneyşiy Samanidskiy Fels, *Vserossiyskaia Numizmatičeskaia Konferentsiya, Tezisi Dokladov*, St. Petersburg, 101-02.
- Koçnev, B. D. “Svod Nadpisey na Karahanidskikh Monetah: Antroponimi i Titulatura, Çast 1”, *VİSİD*, Vip. IV, Moskva, 1995, ss. 201-276.

- Koçnev, B. D. (1995). "Moneti Mukanni", Arxeologiiia i Hudojestvennaia Kultura Sentralnoy Azii: *Tezisi Dokladov Nauçnoy Konferensii*, Taşkent, ss. 32-33.
- Koçnev, B. D. "Svod Nadpisey na Karahanidskih Monetah: Antroponimi i Titulatura, Çast 2", *VII SID*, Vip. V, Moskva, 1997, ss. 245-314.
- Koçnev, B. D. "Sredneaziatskie Kufiçeskie Felsi s İzobrajeniem Konia", *Numizmatika Sentralnoy Azii*, IV, Taşkent, 1999, ss. 42-56.
- Kochnev, B. D. (2001). La chronologie et la Généalogie des Karakhanides du Point de vue de la Numismatique. *Études Karakhanides (Cahiers d'Asie Centrale*, 9), Tachkent - Aix-en-Provence, 49-75.
- Koçnev, B. D. (2001a). Les Monnaies de Muqanna. *Studia Iranica*, 30, 1, 143-50.
- Koçnev, B. D. (2004). Svod Nadpisey na Karahanidskih Monetah: Antroponimi i Titulatura, Çast 3. *VII SID*, VI, 261-291.
- Koçnev, B. D. (2006). *Numizmatičeskaya İstoriya Karahanidskogo Kaganata (991-1209)*, Sofya: M:OOO İzdatelskiy Dom Sofiya.
- Korkmaz, T. (2018). Hazar Devletine Ait Şehir ve Kaleler. *XVIII. Türk Tarih Kongresi Bildiri Özeti Kitabı*, Ankara: Türk Tarih Kurumu, 367-385.
- Кошевар В. Г. (2008) Новыетипы караханидских монет Куз Ордуи Барсхана. *МИАК*, вып. 3, Бишкек, 85-89.
- Koshevar, V. G. (2010). Coin Finds on the Territory of Kyrgyzstan: from Antiquities to the Middle Ages, *Bulletin of IICAS*, 12, 1-21
- Koshevar, V. G. (2014). O Nahodkah Monet s Titulom Seldjuka Malik Şaha v Kırgızstane", "On the Finding of Coins with the Title of Seljuk Malik Shah in Kyrgyzstan", *Golden Horde Numismatics*, 4, 167-171.
- Koshevar, V. G. (2016). Moneti iz Çuyskoy Dolini Perioda Pravleniya Karahitayev, *Euraziyanın Medeni Murası (Ejelgi Deuirlerden Buggingi Künge Deyin)*, *Giilimi Makalalar Jinağı*, Almatı: E H. Mergulan Atındağı Arheologiya İnstitüsü, 356-371.
- Kucur, S. S. (2013). Türkiye Selçuklu Sikkelerinde Unvan Lakab ve Künyeler. *Birinci Uluslararası Anadolu Para Tarihi ve Numismatik Kongresi Bildiriler Kitabı*, 361-368.
- Kucur, S. S. (2018). İlk Müslüman Türk Devletlerinde Hanedan Üyelerinin Unvanları. *Afyonkarahisar I. Türk Tarihi Sempozyumu Türklerde Devlet Bildiriler*, 19-21 Ekim 2017, Afyon, 497-515.
- Kucur, S. S. (2018). Selçuklunun İktidar Alameti Sikkeler. *Derin Tarih*, 12, 100-105.
- Kucur, S. S. (2019). Türkiye'de Selçuklu Meskûkâtının Meseleleri Hakkında Bazı Tespitler. *Selçuklu Tarihi ve Tarihçiliğinin Temel Meseleleri*, 465-469.
- Küçükasçı, M. S. (2009). Seyyid. TDVİ, 37, İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
- Necef, Ekber N. (2005). *Karahanlılar*, İstanbul: Selenge Yayınları.
- Lure, P. B. (2010). Karluki i Yaglakarı v Sogdiyskoy Numizmatike Semîreçya. *Drevnie Kultury Evrazii*, S. Peterburg:RA İİMK.
- Melyukova, A. İ. (2009). İskitler ve Sarmatlar. D. Sinor (Ed.). *Erken İç Asya Tarihi*, İstanbul: İletişim Yayınları.
- Odabaşı, Z. (2019). Türk Devletlerinde Kullanılan İdari Unvanlar. *OSMED*, 5(9), 165-192.

- Omorov, J. D. (2002). *Kırgızstandın Numizmattik Murası*, Bişkek: Kırgız Respublikasının Uluttuk Bankı.
- Pietraszewski, I. (1843). *Numi Mohammedani*, Berolini: Apud Alexandrum Duncker.
- Pole, S. L. (1889). *Catalogue Oriental Coins in the British Museum*, IX, London: Ulan Press.
- Şilin, Y. O. (2004). Nove u Numizmatsi Karahanidiv. *The World of the Orient*, 2, 119-145.
- Taşagil, A. (2014). *Gök-Türkler*, C. I.II. III, Ankara: TTK Yayınları.
- Tekin, O. (1992). *Antik Nümismatik ve Anadolu (Arkaik ve Klasik Çağlar)*, İstanbul: Kanaat Matbaası.
- Tevhid, A. (1321). *Meskükât-ı Kadimi İslâmiye Kataloğu*, C.IV, Kostantiniye: Marif Nezareti Yayınları.
- Tezcan, M. (2012). Yabgu Unvanı ve Kullanımı (Kuşanlar'dan İlk Müslüman Türk Devletlerine Kadar). *Atatürk Üniversitesi Türkîyat Araştırmaları Dergisi*, 48, 305-342.
- Usta, A. (2020). *Türkler ve İslâmiyet, İlk Müslüman Türk Devleti Samaniler*, İstanbul: Yeditepe Yayınevi.
- Uykur, R. (2017). *Madenden Yansıyan Tarih Artuklu Sikkeleri*, Ankara: AKM Yayınları.
- Vaynberg, B.İ. (1977). *Moneti Drevnogo Horezma*, Moskva: İzd., Nauka.

İnternet Kaynakları

- <https://www.biddr.ch/auctions/leu/browse?a=304&l=282084>.
- <https://www.cybernumis.com>.
- http://db.stevealbum.com/sale22/lot_57.
- http://db.stevealbum.com/php/lot_auc.php?site=2&sale=25&lot=475&lang=1.
- http://db.stevealbum.com/php/lot_auc.php?site=2&sale=27&lot=623&lang=1.
- <https://hcr.ashmus.ox.ac.uk/coin/hcr12871>.
- https://www.icollector.com/SELJUQ-OF-RUM-Qilij-Arslan-II-1156-1192-AR-dirham-3-56g-Konya-AH585-VF_i28667139.
- https://www.sarc.auction/ARTUQIDS-OF-MARDIN-Ghazi-II-1294-1312-AE-fals-2-68g-NM-DM-F-VF_i33086660.
- <https://www.sixbid.com/browse.html?auction=3623&category=83270&lot=2987956>.
- <http://www.sogdcoins.narod.ru/english/khwarezm/coins.html> Kh 11.
- <https://www.sogdcoins.com>, Ch 33.
- <https://www.sogdcoins.com>, Ch 97.
- https://www.sogdcoins.narod.ru/Coins_of_Semirechie,_Sr_9.
- https://www.sogdcoins.narod.ru/Coins_of_Semirechie,_Sr_18.
- https://www.sogdcoins.narod.ru/Coins_of_Semirechie,_Sr_20.
- https://www.sogdcoins.narod.ru/Coins_of_Semirechie,_Sr_6.

WWW.ZENO.RU Numismatik Veri Tabanı

- <https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=29236>
- <https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=20482>
- <https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=138232>
- <https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=52721>

<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=25614>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=130128>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=1742>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=22476>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=33694>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=68771>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=48341>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=36039>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=189862>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=48343>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=46265>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=37836>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=29392>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=77470>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=17636>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=16272>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=45188>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=14295>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=69874>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=47013>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=83222>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=50151>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=17188>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=50357>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=76634>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=17425>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=17401>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=34214>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=156269>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=55431>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=38920>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=161542>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=45892>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=20262>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=106410>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=55527>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=135728>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=56061>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=96674>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=100711>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=160732>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=77627>
<https://www.zeno.ru/showphoto.php?photo=148279>

Özel Koleksiyonlar

BHK: Bahadır Kalaycı Koleksiyonu.

EO: Erol Olcaş Koleksiyonu.

KE: Kamil Eron Koleksiyonu.

KK: Kazakhan Koleksiyonu.

SA: Stephen Album Koleksiyonu.

ŞB: Şevkullah Bal Koleksiyonu.

Yİ: Yılmaz İzmirliler Koleksiyonu.

Metal Türlerine Ait Simgeler

AE:Bakır, **AL:**Alüminyum, **AR:**Gümüş, **AU:**Altın, **BI/AE:**Bizmut-Billion, **CU:**Pirinç (bir bakır alaşımıdır), **PB:**Kurşun.

Arapça Kısaltmalar

Bin-bin:Oğlu, erkek evlat, **b.:**Oğlu, erkek evlat, **İbn-ibni:**Oğlu, erkek evlat, **Binti-binti:**Kızı, kız evlat.

Nadirlik Dereceleri

A.:Çok bulunur, **C.:**Bulunur, **S.:**Az bulunur, **R.:**Nadir, **R+:**Nadir +, **RR.:**Çok nadir, **RR+:**Çok nadir +, **RRR.:**Son derece nadir, **RRRR.:**Aşırı derecede nadir, **RRRRR.:**Bilinen en yüksek nadirlik derecesi, **UQ:**Tek örnek.